

פרוטוקול ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'

יום שני, כ"ו תשרי ה'תשע"ז, 16 באוקטובר 2017

נוכחים:

עודד רביבי	- ראש המועצה
מנחם שפיץ	- חבר מועצה
מיכאל דהן	- חבר מועצה
משה בן אלישע	- מהנדס המועצה
דובי שפיר	- חבר מועצה
אבי חדידה	- חבר מועצה
אורית סמואלס	- חברת מועצה
דורון כהן	- חבר מועצה
נעמה טל	- חברת מועצה
שרון הורוביץ	- גזבר המועצה
עקיבא סילבצקי	- יועץ משפטי
יהודה שווייגר	- מנכ"ל המועצה
מיכאל גרוס	- ועדת השמות
אוהד ראש	- ביטחון
אורי צדוק	- מנהל מחלקת שפ"ע

נמצא בעמוד	אושר	החלטה	נושא
3-6			הנצחה
7-8			הצגת אירוע ביטחוני
8-11	אושר פה אחד		הקצאות
11-44			סקירה מחלקת שפ"ע
44-45	אושר פה אחד		תב"רים

ישיבת המועצה

הנצחה

- עודד רביבי :** מיכאל גרוס, יושב ראש ועדת השמות שביקש להשתתף, נכון בדיון הזה?
- מיכאל גרוס :** כן.
- עודד רביבי :** ביקש להשתתף בדיון הזה, שהצגנו אותו כבר בסדר יום בישיבה קודמת. היה תושב אפרת בשם יהונתן מושיץ, בשנת 95 אם אני זוכר נכון נפצע בפיגוע ירי מחוץ לנווה דניאל, ולפני כשנה וחצי אם אני זוכר נכון נפטר כתוצאה מהחרפה של הפציעה שלו שהולידה מחלת ALS.
- דובי שפלר :** י"ז כסלו תשנ"ו.
- עודד רביבי :** כן, הוכר כנפגע טרור, וגם הוא חלל פעולת איבה, כן. בעצם המשפחה העבירה פנייה שגרם המדרגות שעולה מרחוב עזרא לשדרות דוד המלך יקרא על שמו, זה גרם מדרגות ללא שם, והם ביקשו בעצם בגלל הקרבה לבית איפה שהוא התגורר לתת לגרם המדרגות שם "מעלה יהונתן". בגדול מבחינת המועצה, תקן אותי אם אני טועה מיכאל, אין לנו בעצם הנצחה של אנשים כלשהם למעט דמויות תנ"כיות ברחובות כלשהם. החריגים שיש לנו, זה כיכר איתן, שהיתה החלטת מועצה להנציח את איתן גולן ראש המועצה לשעבר לאחר פטירתו בכיכר. יש לנו גינות שבהם מונצחים חיילים. אלה פחות או יותר אירועי ההנצחה שקיימים.
- דובר :** גינת - - - משהו כזה?
- עודד רביבי :** לא יודע מה, יש שם איזה שהוא אבן זיכרון, אבל זה לא גן לא רחוב לא מעלה. גשר אופיר אני לא זוכר את ההיסטוריה מה הוביל לקרוא לגשר, גשר אופיר. זה בגדול איפה שאנחנו נמצאים. מיכאל אתה רוצה להתייחס?
- מיכאל גרוס :** כן שני דברים, אחד, יש ועדת שמות, ועדת שמות אחד מההחלטות הראשונות שהיא קיבלה בהחלטות העקרוניות הוא, שלא להנציח אנשים בני דורנו ברחובות ובמעברים באפרת. זה היה החלטה גורפת עקרונית שפתרה לנו הרבה בעיות.
- דובי שפלר :** דוד המלך הוא - - -

- מיכאל גרוס :** לא, דוד המלך זה לא הנצחה.
- עודד רביבי :** הוא גם לא בן דורנו.
- מיכאל גרוס :** זה שני שיקולים שונים. הנצחה זה אני יודע מה פרופ' אורבך, וגנדי, וז'בוטינסקי, ורבין ועוד פניות אחרות שהיו לנו, זה הנצחה. דוד המלך, ישי והמכבים, זה לא הנצחה. כן בסדר אפשר לעשות הבחנה די ברורה בעניין הזה. ההחלטה הזאת היא החלטה לטעמי חשובה, והיא גם עברה את כל הגלגולים של ועדות השמות ונשארנו בזה. יש חריגה לגבי גינות, לגבי כיכר כמו שעודד הזכיר, והגשר ועוד, בסדר. אבל זה הערה אחת עקרונית שאני חושב שצריך להיצמד אליה. עניין נוסף זה עניין של הנצחה, הנצחה נטיית הלב היא תמיד בעד בקשות מרגשות, והרבה פעמים גם מנומקות היטב של משפחות בעת צרה. הבעיה היא לא באישור של הדברים הבעיה זה בקריטריונים, כי ברגע שאתה מאשר לאחד למה להוא אישרת ומה תעשה בבקשה הבאה. כלומר יש בעניין הזה צורך בוועדת הנצחה במקביל לוועדת שמות, שהיא יכולה לקבל איזה שהיא אמות מידה. דבר שזה נעשה ברשויות אחרות, מידי פעם עולה בקשה כזאת ואז נזכרים שבעצם אין לנו ועדת הנצחה, ואין לנו תקנון ואין לנו קריטריונים ברורים, מי כן מי לא, מה כן מה לא, ובעניין הזה.
- עודד רביבי :** יש כמובן אתרי הנצחה.
- מיכאל גרוס :** יש, אוקי.
- עודד רביבי :** בכל מקרה ועדת השמות, כי הרי ניסינו להפיל את זה על ועדת השמות, ואמרת לי שאתה לא רוצה לערבב מין בשאינו מינו.
- מיכאל גרוס :** כי זה שני שיקולים שונים, וזה מבחינת הרכב.
- עודד רביבי :** נכון.
- מיכאל גרוס :** אני אמרתי שצריך נקודת השקה, צריך שיתוף פעולה.
- עודד רביבי :** ועדת הנצחה יותר הקמנו אותה או החיינו אותה לצורך העניין, לצורך בחינה וגיבוש תוכנית של איך מנציחים באמת את חיילי מערכות ישראל ונפגעי פעולות איבה, שבעצם עד היום אין לנו בישוב פינת הנצחה שמנציחה את כולם בצורה מסודרת. גובשה תוכנית, אנחנו מגייסים כסף, כבר קיבלנו חלק מהכסף. אנחנו בעצם הולכים על פי איזה שהוא מתווה מסוים "בשביל הנופלים", שזה נמצא ההמשך של נצר ישי איפה שכבר נעשו שם חלק מפעולות ההנצחה. אבל אם אני

מבין נכון בעצם את מה שאתה אומר, מבחינת ועדת השמות אפשר להגיד אפילו שיש התנגדות לקרוא למעלה על שם בן אדם וכרגע לא משנה מי הבן אדם?

מיכאל גרוס : כן, זה נכון.

עודד רביבי : שאלות למיכאל או שיש משהו שאתה רוצה להוסיף?

מיכאל גרוס : אני יכול להוסיף עוד עניין בדבר הזה. עכשיו הייתי שם בשטח אני לא יודע באיזה מדרגות מדובר, אבל יש מדרגות שהם רק מעבר ללא כתובת והם לא מובילים לשום בית זה רק איזה מן א... מה?

דובי שפיר : 60 מדרגות.

מיכאל גרוס : 60, כן, אני אומר רק במובן הזה שאין כתובת שצריכה להיצמד לעניין הזה. ויש מדרגות בקצוות של הרחוב שהם כן מובילות, וברגע שאתה קורא למעלה, על זה מדובר.

דובר : הם דיברו רק על האמצע לדעתי.

עודד רביבי : לא יודע בדיוק על מה הם דיברו, הם דיברו על המדרגות.

דובי שפיר : כי הבית של יהונתן מושיץ איפה שהוא היה גר אין מדרגות.

עודד רביבי : אין מדרגות.

דובי שפיר : אני הבנתי שהמדרגות הארוכות שמה.

מיכאל כהן : מה שמיכאל מתכוון, כן זה המדרגות שמובילות מהכביש למטה, לרחוב למטה.

עודד רביבי : זה מה שאמרתי מרחוב עזרא לרחוב שדרות דוד המלך.

מיכאל גרוס : ואין בתים לעניין הזה.

עודד רביבי : יש בית אחד, אבל הוא בעצם על רחוב עזרא יושב.

מיכאל גרוס : עכשיו מה שכן אפשר לשים כמו שיש פה על מגרש החניה אבן הנצחה, אני לא יודע - - - זה בסדר זה טוב, או כמו שיש בגינות או לעשות פינת נוי על יד גרם המדרגות, ובזה ניסו לפתור.

עודד רביבי : הבעיה היחידה בסיפור הזה וכמי שסייר פעם בשוהם, זה לקחו את כל הגינות משחקים והפכו אותם לבתי קברות. כי בעצם כל מי שרצה לשים פלאק כזה אפשרו לו לשים פלאק, ואז אין לך גבול. כלומר אתה פותח פתח שכל אחד שרוצה לשים אבן ישימו. אני לא יודע מי שם פה את האבן הזאת של בילי, ואני חושב שמזלנו במידה מסוימת שזה נעצר באבן הזו כי אחרת בעצם כל אחד יכול לשים. אני פחות

אוהב את הגישה הזאתי, אני אומר אם אתה אומר אפשר להנציח ברחוב, בסדר, לא ברחוב אז אפשר בפארק, אבל בסדר הבנו את ועדת השמות. שאלות למיכאל?
מיכאל דהן : אני רק מצטרף, אני חושב שבאמת לא צריך לפתוח ולפרוץ. ולכן כדאי להישאר, באמת להישאר צמודים לעיקרון הזה, כי ברגע שזה ייפתח אז ההתמודדות תהיה מאוד קשה. זאת אומרת זה יזמין בלאו הכי גם את אלה שכבר היינו צריכים להנציח אותם ולא הונצחו בדרך כזאת או אחרת, ופשוט יגידו סליחה עם כל הכבוד איפה ואיפה, וירצו ללא ספק. אני חושב שאם נבוא ונגיד, ועדת השמות קבעה עיקרון ואיתו אנחנו צמודים, אני חושב שזה גם יקל עלינו בסופו של דבר.

דורון כהן : יש עיקרון שרחובות ומעלות לא ובגינות כן?

דובר : זה המציאות.

עודד רביבי : ועדת השמות שאני דיברתי איתם אמרו לי שהם לא מתערבים בגינות, אבל הגינות שכן אנשים הונצחו בהם לפחות בתקופתי, זה גינות שבהם קרובי המשפחה באו ו- או גייסו תרומות או שהביאו כסף בשביל שיקום הגינה. אני לא יודע מה היה בזמנו בגן אורי, אבל אנחנו מדברים על תקופות הרבה יותר רחוקות.

מיכאל דהן : אצלנו בגפן אני לא חושב שאפילו היתה תרומה.

דובר : יש בזית מול המכולת.

עודד רביבי : בזית יש שניים, אחד פארק צביקה, יש את פארק צביקה, שזה הקבלן שבנה את עבודות הפיתוח הוא שם הביא כסף מהבית. ויש את הפארק לזכר אוריאל ליברנט, שהמשפחה באה ותרמה כסף, וההשקעה שם היתה יחסית זולה כי זה בעיקר גינון לא היה שם עבודות פיתוח, אבל כן הביאו איזה שהיא תרומה.

אורית שמואלס : וגם בשאלתיאל.

עודד רביבי : מה יש בשאלתיאל?

אורית שמואלס : יש עוד פארק, פארק חדש.

עודד רביבי : אנחנו עוד לא בטוחים שם, נראה. שאלות נוספות? אז אני מציע דבר כזה, מאחר וגם יהונתן הוא חלל פעולות איבה, אז אנחנו ננסה לרתום את המשפחה להנצחה שאנחנו מתכננים "בשביל הנופלים". אלא אם כן יש הערות נוספות, בקשות נוספות, המלצות נוספות.

מיכאל דהן : אם אין הערות נוספות אז יש פה בקשה להתפלל תפילת ערבית עכשיו.

עודד רביבי : אז נעשה תפילת ערבית, ארוחת ערב, ואנחנו נמשיך ברבע לתשע

--- הפסקה ---

הצגת אירוע ביטחוני

- עודד רביבי :** נמצאים איתנו הערב שירה, יואל ואוהד. יום חמישי לפני יום כיפור היה לנו אירוע, אוהד בוא תציג אותו, ואז נסביר לשם מה התכנסנו כאן.
- אוהד ראש :** ערב טוב אני אוהד מי שעוד לא יצא לי לפגוש אותו.
- דובר :** לדעתי פעם ראשונה פה במליאה?
- אוהד ראש :** מה?
- דובר :** פעם ראשונה במליאה?
- אוהד ראש :** אני פעם ראשונה, כן, אבל לא --- אלא בזכות האנשים היקרים שיושבים פה איתי, אנחנו נציג לכם פה.

(חילופי דברים)

- אוהד ראש :** אז כפי שעודד אמר, היה לנו פה אירוע מאוד מעניין ב- 28 לחודש, שאנחנו נציג לכם פה את הסרטון הקלטות שלנו. חשוב לי לציין שהמערכות שלנו באפרת, המערכות הטכנולוגיות יום יום מזהות, יום יום מתריעות, עבודה יום יומית סיזיפית לפעמים, מעייפת, של מערך האיסוף והיירוט, שזה בעצם המוקדניות במוקד והאנשים בשטח האחמ"שים סוירים וכלל העמדות, והפעם באמת היה לנו מה שנקרא בינגו בסיפור הזה. בערך בשעה שבע ארבעים ושתיים, אנחנו פשוט נרץ את הסרטון ונראה את הדברים. כמו בכל יום המערכות מגלות תנועה במרחב המזרחי שלנו, באזור שכונת הזית שער הפועלים מי שמכיר, אנחנו צופים פה בזיהוי בעצם הראשון של המפעילות של המוקדניות במוקד, מזהים שמה פינה העליונה מצד שמאל, מצליחים לזהות?

ביחד : כן, כן.

אוהד ראש : מצוין.

עודד רביבי : שירה בואי תצביעי תראי מה ראית?

אוהד ראש : שירה רוצה להראות לנו מה אנחנו רואים פה?

שירה : לא, אתה עושה את זה טוב.

(המקליט התבקש לעצור את ההקלטה כי זה דיווח בטחוני לא רלוונטי)

מגישים תעודת הוקרה לבטי בליחמן, יואל ברוך ושירה פורת.

הקצאות

עודד רביבי : כדי שנוכל לשחרר את משה יש לנו נוהל הקצאות.

משה בן אלישע : יש לכם לפניכם שמתי לכם מסמך.

דובי שפיר : רק עוד מילה צריך לומר שלמרות התעודת הערכה הזאתי, אז אנחנו מאמינים שהעבודה שאתם עושים כל השנה היא מקצועית באותה רמה, ותודה רבה על זה.

עודד רביבי : ברור.

משה בן אלישע : נוהל הקצאות, מדובר במגרש 3602 בדגן, שהתחלנו לבנות שמה התחלה של שלד לבית כנסת מתרומה, התרומה כנראה ירדה מהעסק.

דובר : משה, מהתחלה.

משה בן אלישע : עוד פעם מהתחלה?

דובר : כן.

משה בן אלישע : מדובר פה על אישור תבחינים להקצאת מגרש 3602 בדגן, לבניית בית כנסת. למגרש הזה היה תורם שהתחיל לבנות התחלה של שלד של חלק מהבית כנסת בדגן, העסק הזה השתבש במהלך השנים, בינתיים התושבים הגיעו, התרומה כרגע היא בעייתית ואנחנו רוצים להקצות, לבצע מתן הקצאות לעמותות.

נעמה טל : אז הנוהל הוא כללי הוא ספציפית על המגרש הזה?

משה בן אלישע : במגרש הספציפי הזה. התבחינים הם תבחינים כעיקרון כלליים, אבל מותאמים גם למגרש הזה לדברים ספציפיים, וגם יש שמה דברים ספציפיים. אז כעיקרון המגרש הזה מיועד לבניית 200 ומשהו יחידות דור, ואנחנו יודעים - - - קרוב לאלף מטר מרובע, אז בכל מקרה אנחנו רוצים לתת את ההקצאה. ועדת ההקצאות דנה בבקשה אישרה את התבחינים, והיא אמרה, הם בחנו את התבחינים היא הודיעה למי שיזכה בדבר הזה שבמידה ותידרש החזר התרומה על ידי התורם, כי כרגע לא הולכים למסלול הזה, אז זה יקוזז הסכום מהתמיכה של המועצה כי אני אצטרך להחזיר את התרומה לתורם. וכמו כן יש עניין שהמועצה השקיעה בקרקע, בחפירת הקרקע, הקרקע זה - - - שבאה מתוך מבנה ציבור.

דובי שפיר : זה לא בוצע מהתרומה של התורם?

משה בן אלישע : מה?

דובי שפיר : זה לא בוצע בזמנו מהתרומה של התורם?

משה בן אלישע: לא, לא, המועצה ביצעה, התורם התחיל לבנות את הבניין, הוא השקיע עד היום כמה שידוע לי קרוב למאה אלף דולר. היה לו רצון או רצון מסוים לתרום השלמה של עוד מאה אלף דולר בתנאים מסוימים של עבודה עברית, דבר שלא כל כך השתלם, גם בתכנון גם התרומה, גם הניצול שלה גם היעילות שלה. ולכן התושבים שמאכלסים היום את השכונה, הם מעדיפים לבנות בית כנסת אחר לגמרי ולא להזדקק למבנה הקיים. לכן היתה לנו ישיבה עם התורם, הוא אמר שבסדר אין בעיה, אבל הוא לא אמר לי כלום אם הוא רוצה את התרומה חזרה לא רוצה את התרומה חזרה.

דובר: עקיבא מתעסק בזה.

משה בן אלישע: במידה ותהיה דרישה, אז אנחנו מודיעים - - - לנוהל הקצאות שזה המצב. כרגע הנוהל הקצאות הוא להקצות למגרש הזה על פי הנוהל הרגיל, מה שמופיע בפניכם עם ההמלצה של ועדת ההקצאות, זהו. אחרי והתהליך הזה אנחנו מפרסמים את הפרסום לכל מי שמעוניין, כל מי שמעוניין יגיש את הבקשה ויעמוד בדרישות, ואחר כך נמשיך - - -

עקיבא סילבצקי: רק להבהיר שאני חושב שגם מבחינה משפטית התורם לא זכאי לקבל את החזר, ואני גם שמעתי ממנו בישיבה שהוא אמר במפורש, שהוא לא מצפה לקבל את מה שהוא השקיע בחזרה. אני גם ניסיתי ליצור איתו קשר להציע לו משהו חלופי, לעשות עם יתרת התרומה שהוא היה מוכן לתת. אבל הוא לא חזר אלי, כאילו בעצם פניתי פעמיים בעניין הזה.

דובי שפיר: האם יש הסכם חתום בינו לבין המועצה?

עקיבא סילבצקי: לא היה מעולם הסכם.

אבי חדידה: אז למה הוא לא זכאי להחזר?

עקיבא סילבצקי: מה זה?

אבי חדידה: למה לדעתך הוא לא זכאי להחזר?

עקיבא סילבצקי: אני אומר שוב, אני מעולם לא עשיתי איתו הסכם שאני מקבל את התרומה בתמורה למשהו. זה בעצם הוא התקשר לקבלן, זה היה ברור שהוא תורם לתושבים שיגורו, ובסופו של דבר הם לא רוצים את זה.

דובי שפיר: הוא תרם בזמנו גם מתוך הבנה שינציחו.

עקיבא סילבצקי: אנחנו מעריכים את זה, והבענו את הערכתנו לתרומה שלו. מה זה?

דובי שפיר : שינציחו בבית כנסת את אחותו.

עקיבא סילבצקי : נכון הוא רצה שינציחו את אחותו, אבל עם התרומה שהוא מוכן לתת אם היינו

לוקחים את התרומה הזאת ומנציחים אותה לזכר אחותו, לא היה דרך למצוא

תרומה ראויה לגמור את המבנה, וזה חלק קטן מידי. מעבר לזה שגם - - -

מנחם שפיץ : אני הבנתי שהוא היה מעוניין בהנצחה של בית מדרש ולא על כל הבניין.

דובר : הקומה הזאת, רק הקומה הזאת.

עקיבא סילבצקי : בסדר הקומה הזאת, אבל גם הקומה הזאת כשדיברנו איתו הוא לא היה מוכן

להתפשר על חדר או דברים כאלה. הצענו את זה, הוא לא היה מוכן.

מנחם שפיץ : עכשיו התהליך זה רק עבור המגרש הזה ספציפית, מה קורה בזית ובעוד שכונות

נגיד זית, דגן, בנושא של הקצאות?

משה בן אלישע : הנוהל הקצאות הוא יכול להתבצע בשני אופנים, אופן אחד שיש עמותה בעלי עניין

שמעוניינים לקבל מגרש בדגן, כמו במקרה שלנו. ואפשרות שנייה שיכולה להיות,

שהמועצה מפרסמת מיוזמתה נוהל לכל מי שמעוניין. אז כמו במקרה הזה שמדובר

פה במשהו קהילתי שכונתי וכו', אז אין מישהו שהוא בעל עניין שם, זה שנפרסם

זה לא יביא את האנשים להגיש את המועמדות, אז יש פה עמותה.

מנחם שפיץ : בשלב זה אין פונים?

משה בן אלישע : לא, בדגן יש פונים, יש עמותה - - -

מנחם שפיץ : כן, חוץ מהדגן?

משה בן אלישע : נכון, נכון.

עודד רביבי : מי בעד לאשר את הנוהל הקצאות? כולם בעד אף אחד לא נגד. שיהיה בהצלחה,

תודה רבה.

הצבעה

בעד – רוב

נגד – אין

סקירה מחלקת שפ"ע

דובי שפיר : כמה זמן עד שיגמרו את הנוהל?

מיכאל דהן : חצי שנה הם צריכים.

משה בן אלישע: תוך 60 יום או 65 יום להגיש בקשות, אחרי שהגישו את הבקשות אנחנו בודקים

אותם בוועדת הקצאות, מאשרים את ה- - -

עודד רביבי: ממליצים לכם.

משה בן אלישע: ממליצים למועצה על איזה קבוצה עם הנימוקים, והמועצה צריכה לקבל החלטה.

דובי שפיר: בישיבת המועצה בעוד שלושה חודשים בלי נדר עזרת ה'?

משה בן אלישע: משהו כזה, כן.

עקיבא סילבצקי: ואז זה הולך לאישור משרד הפנים.

משה בן אלישע: כן. הם צריכים להגיש מסמכים וזה, כלומר העמותה הזאתי מגישה מסמכים.

עקיבא סילבצקי: בעוד שנה הם יודיעו לך שחסר איזה שהוא- - -

משה בן אלישע: תודה רבה לכם.

עודד רביבי: תודה לך, ערב טוב. נמצא איתנו פה גם אורי, כדי לתת סקירה על כלל הפעולות של

מחלקת שפ"ע, והדברים שמטרידים אותם בימים אלה. בכבוד.

אורי צדוק: תודה.

משה בן אלישע: להתראות כל טוב.

עודד רביבי: תודה.

אורי צדוק: אני אציג במצגת קצרה, מצגת שבעצם, אולי לפני כן אני אגיד כמה מילים על עצמי.

אני כבר שנה וחצי, אני - - - 16 באפרת שנה וחצי בתפקיד. יש לי את הרקע של

מנהל אגף תפעול/שפ"ע מישובים אחרים, הייתי מנהל - - - בהר הדר, מנהל שפ"ע

בעיריית לוד - - - ו- 12 שנות ניסיון בתחום, אני מכיר את כל התחום על בוריו לכל

האורך והרוחב. וכשהגעתי לכאן אז הגעתי אחרי תקופה שהיה חסר, היה פה יורם

ששימש כממלא מקום וכמנהל בפועל. אחד הדברים הראשונים שעשינו זה היה

הגדרה של התפקידים, הגדרה של תחומי האחריות, ישבנו על זה יהודה ואני לא

מעט, והגדרנו בעצם את מה אנחנו רוצים להשיג בעבודה שלנו. בעצם שפ"ע אמון

על כל תחומי האחזקה, כל תחומי הנראות של הישוב, התשתיות התת קרקעיות

התשתיות העל קרקעיות. בחלוקה בין הנדסה ושפ"ע, אז הנדסה בונה ושפ"ע,

מתחזקת, אנחנו נותנים את כל השירותים האלה. אם נסתכל אז כל תחומי

הפעילות של האחזקה, זה תשתיות מים, ביוב, ניקוזים, חשמל במבנים, תאורת

רחובות וכו'. כל הנושא של גינון וחזות הישוב, כבישים, מדרכות, סימון, מבני

ציבור וכו'. אני נכנסתי לתוך המערכת של סיטיקונקט ופניות ציבור תוך כדי זה

שהיא נכנסה לכאן. יש פרויקטים שהתחילו כמובן לפני שאני הגעתי ונכנסתי לתוך הפרויקטים, כמו למשל התאורת רחוב והחלפה שלה ל- לד, שהיא מוכיחה את עצמה. והפרויקט של קר"מ שהתחיל ממש כשהגעתי, ואנחנו עכשיו בשלבי סיום, הקריאה מרחוק של מים. ואנחנו מתעסקים בנושא של גינון, מחשוב כל ראשי ההשקיה של הגינון. ובעצם המכלול הכולל נותן לנו מענה לכל תחומי האחזקה והשירות לתושב. כמובן גם לאירועי משבר וחירום, עם כל מה שקשור בזה. קצת נתונים על השפ"ע, על מה שאנחנו עושים. התקציב הכולל שלנו השוטף הוא בערך 13 מיליון שקל, אתם בטח מכירים אותו. יש תב"רים של בערך עוד כשבעה וחצי מיליון ש"ח, אנחנו הצוות של השפ"ע זה לא רק העובדים המידיים שלנו, יש לנו כמובן הפעלה של קבלנים, ואנחנו מטפלים בתחומי האחריות האלה גם על ידי קבלנים שהם נותנים לנו סיוע. מתחילת 16 יש כ- 6500 פניות שעברו אלינו דרך האפליקציה. אני שמחתי שכשבאתי לפה, ששפ"ע היה בעצם הגורם הראשון שנכנס ממש המענה דרך האפליקציה, והחבר'ה למדו את זה מהר ונכנסנו לתת את המענה המתאים. יש לנו כשבעה מכוני סליקה לביוב, 38 קילומטר צנרת שאנחנו צריכים לטפל בה, פארקים, גני ילדים שאנחנו נותנים להם שירותי אחזקה וטיפול. בנושא אשפה יש כ- 130 מכולות, זה קצת גדל בתקופה האחרונה, מכלי נייר וכלובי פלסטיק למחזור. אנחנו נרחיב בהמשך על הנושא של המחזור.

דובר : והזכוכית.

אורי צדוק : זכוכית זה חדש יחסית, נכון, זה נכנס עכשיו שמונה מכלים, שהוא כל כך מוצלח הנושא של המיכלים מחזור של הזכוכית, שאני כבר הזמנתי עוד ארבעה, ואנחנו נקבל את זה ונפזר בהמשך. המועצה צרכה בשנה האחרונה חשמל בשווי של מיליון ו- 200 אלף שקל, אנחנו מדברים חשמל תאורת רחובות, אנחנו מדברים על חשמל במבנה המועצה, בתי ספר וכו', כל המונים שרשומים על שם המועצה. אנחנו צורכים מים כ- 800 אלף קוב מים בשנה, משהו כמו שלושה ומשהו מיליון שקלים. זה השפ"ע בעצם. אם אני מסתכל על הכוח אדם שיש לנו שמטפל בכל ה-

דובר : כל המים הולך לגינון המים האלה?

אורי צדוק : מים זה לצריכה, צריכה שלנו, צריכת תושבים.

דובי שפיר : 6500 פניות דרך האפליקציה, כמה מתוכם זה פניות של תושבים כמה מתוכם זה פניות של עובדי מועצה שעושים את העבודה דרך האפליקציה?

אורי צדוק : תראה אני לא יכול לגזור כרגע באחוזים, אבל הרוב המכריע זה פניות של תושבים. וזה מאוד מאוד מיוחד, כי זה מראה על ערנות של התושבים ועל הפעילות השוטפת של תושבים, שאכפת להם ממה שקורה סביבם. לאט לאט זה עולה יותר ויותר, יותר ויותר אנשים נחשפים לזה, יותר ויותר מורידים את זה. הפעולה של המוקד העירוני היא פעולה מדהימה בפרסום של זה, ובכל מקום אפשרי נותנים לכל אחד להוריד את האפליקציה.

דובי שפלר : זה הצליח להקטין את מספר הפניות הטלפוניות, מיילים וטלפונים?

אורי צדוק : זה הוריד בצורה דראסטית את הפניות הטלפוניות, כי ברגע שיש לתושב אפשרות לשלוח דרך האפליקציה, הוא יודע שהוא גם יקבל משוב, מוקדם או מאוחר אבל הוא מקבל את המשוב בדרך כלל. אנחנו לומדים תוך כדי עבודה, ואני יכול להגיד שיש פעולות של שגרה שהם לא נכנסות עדיין לאפליקציה, כמו למשל פעולות שנגזרות מתוך תוכנית העבודה. אבל אנחנו רוצים שהם ייכנסו כן לתוך האפליקציה, מכיוון שהנוחות של העבודה דרך האפליקציה היא שהאדם המבצע שהוא בעל האחריות המוגדרת על התפקיד הזה, מקבל אותה ישירות אליו. כמובן שיש את הרמה הממונה ויש בקרה על זה, אבל הוא מקבל את זה ישירות אליו, הוא זה שפותח וסוגר את המערכת תוך כדי הדיווח.

דובי שפלר : לגבי הטון, 3000 טון פסולת, זה רק אשפה או שזה כולל גם - -

אורי צדוק : כן, זה כולל גם את ה -

דובי שפלר : את הנייר גם?

אורי צדוק : כן, זה כולל גם את הפסולת האחרת. אבל אנחנו נראה בהמשך כשמדובר על אשפה ביתית, בעצם היום היא מכילה גם את הפסולת של האריזות וגם פסולת אחרת. פינני הפסולת של האשפה הביתית עולה לנו הרבה כסף, כי אנחנו מממנים אותו, המועצה, אנחנו והתושבים אנחנו מממנים אותו במלואו. במהלך העבודה שלנו אחרי שחתמנו את ההסכם עם תאגיד תמיר, אנחנו עכשיו מקבלים חוזר, החזר מלא על פינני פלסטיק, כולל התחזוקה של הכלובים של הפלסטיק. אנחנו מקבלים החזר מלא על קרטון, כל הקרטון הולך דרך תמיר, ואנחנו מקבלים החזר מלא על הכספים האלה שיש לנו על הסכומים על כל ההוצאה, כן. אנחנו מקבלים בעצם החזר מלא על זכוכית, אנחנו לא משלמים אבל זה משולם ישירות דרך תמיר לכל נושא הזכוכית. אנחנו מקבלים החזר חלקי על נייר, עשרה אחוז, כי שמה זה לא

מדובר בתחום שמחויבים, שתאגיד תמיר מחויב בו, אבל עדיין אנחנו מקבלים עשרה אחוז.

אבי חדידה : תמיר זה הפח הכתום לא?

אורי צדוק : תמיר זה כל נושא התאגיד שמתעסק במחזור.

אבי חדידה : כן אבל זה מכוח חוק?

אורי צדוק : כן, כן.

אבי חדידה : יש את המיכלים?

אורי צדוק : כן.

אבי חדידה : זה בעצם החברות שמייצרות חייבות לממן את המחזור של הדבר הזה?

אורי צדוק : נכון.

עודד רביבי : אבל זה מה שהוא אומר, שנייר לא כלול.

אבי חדידה : לא, לא נייר, למשל קרטונים של שתייה למשל?

דובר : זה הכל, יש להם כמה חברות שאיתם הם עובדים.

אבי חדידה : שימורים וכאלה דברים, זה גם - - -

אורי צדוק : אם תרצו הרחבה אני יכול להרחיב על זה בהמשך.

יהודה שווייגר : אנחנו התחלנו איתם את התהליך, היות ומדובר גם באיזה שהוא תהליך שמצריך

מבחינת חינוך והסברה הרבה מאוד קשר, כי זה פרויקט רשותי. ומבחינתנו אנחנו

התחלנו את התהליך למרות שהמכרז לפחים המוטמנים יצא לא מוזמן, וצפי

העבודות שלו ייקח לו כמה חודשים. אבל במקביל לזה אנחנו כבר מתחילים את

התהליך החינוכי של הסברה, מה זה הפח הכתום ומה זה כל שאר הדברים. אז

היום אנחנו בתהליך פנימי יחד עם תאגיד תמיר עם - - - המועצה.

דובר : יש באמת נקודת קצה או שבסוף זה נאסף באותו מקום?

עודד רביבי : בדברים האלה יש.

אורי צדוק : לזרמי המחזור העיקריים יש טיפולי קצה, ויש מחזור טוב. מה שהתחלתי להגיד

קודם זה שמתוך הטונאז' הזה, ככול שנפריד יותר זרמים ייעודיים אנחנו נוכל

לצמצם את הטונאז' הכללי ולצמצם את העלויות שלנו, בעצם את העלויות הישירות

שלנו. על כל שאר מה שמופרד אנחנו מקבלים החזרים, ככול שהחזור האחרון זה

היה - - -

יהודה שווייגר : דורון, הסיפור של היבש הרטוב זה הסיפור שלא הצליח, ולמעשה היבש רטוב מגיע לאותו מקום, אבל בסיפור של האריזות אל מול שאר הדברים, זה כן משהו שיש עליו הקפדה. רק החשמל, הנתון פה כולל למעשה גם את הצריכת חשמל וגם את התשלום שלנו לחברה במסגרת ה-BOT.

אורי צדוק : לא וגם את החשמל מבנים וכל ההוצאות חשמל שיש, כל ההוצאות חשמל.

דובי שפיר : מתי זה ייכנס לבתי הספר והגנים הסיפור של המחזור? צריך לדבר על זה לא?

יהודה שווייגר : תאגיד תמיר עושים עכשיו סבב עם כל מחלקות המועצה, הם אמורים לפגוש אותי עוד סדר גודל של חודש, אחרי שהם עברו את כל האנשים הרלוונטיים, ואז אנחנו נציג איזה שהיא תוכנית שתיכנס. אני מקווה שהתוכנית הזאת תתחיל עם לוחות הזמנים שלנו להיות אפקטיביים גם אל מול בתי הספר, צריכים להיות ככה עד פורים לראות שאנחנו מתחילים את התהליך הזה, ונותנים לו את יריית הפתיחה חודש לפני משהו כזה כדי שזה יהיה רלוונטי.

דובר : צריך לפזר פה את הפחים גם?

יהודה שווייגר : כן, אנחנו רצינו לעשות שהפחים הכתומים אנחנו נציב אותם במקביל לזה שאנחנו מניחים את הפחים המוטמנים, כדי לא ליצור עוד עומס של פחים ואז להעמיס גם על החניות וגם על שאר הדברים שנמצאים שמה. לכן אנחנו כל הזמן דחינו את ההתקשרות שלנו מול תאגיד תמיר, ואת היישום של הפחים הכתומים, אנחנו מקווים שהדברים האלה בסוף יהיו במקביל. התהליך החינוכי יתחיל טיפ טיפה לפני או במהלך העבודות שיהיו על הפחים המוטמנים, ואחר כך הדברים ישתלבו אחד עם השני.

אורי צדוק : תאגיד תמיר בעצם מבצע שלוש פעימות בשנה של פרסום אגרסיבי שלו, אתם רואים את הפרסומים על הפח הכתום עם כל הזה, ואנחנו נשתדל להצטרף.

עודד רביבי : להיות מתוזמנים באותו זמן.

אורי צדוק : להצטרף לאחד המועדים האלה, המועד הקרוב אלינו זה מרץ, ואנחנו משתדלים להתכוון לחודש מרץ.

אבי חזידה : שאלה על הפארקים, הפארקים והבטיחות שלהם, יש לנו במועצה עובד שאחראי על הבדיקות תקינות של המתקנים וכו'?

אורי צדוק : היה לנו עובד כזה שפרש, עזב, עודד אליה, הוא יצא לפני כחצי שנה בערך, אנחנו

ניסינו לאתר מישהו להחליף אותו ולבצע את העבודות. יש לנו בעיה עם זה.

עודד רביבי : אנחנו מחויבים לבדיקות תקופתיות בלי קשר אם זה עובד המועצה או לא, מפקח

הבטיחות הוא דווקא דרך מחלקת הנדסה דרך יוסי שלוש, ומחויבים לתת דוחות.

יש פארקים שפורקו כי הם לא עמדו בתיקני בטיחות.

יהודה שווייגר : אנחנו עשינו עכשיו תכנון למכרז שבו למעשה תהיה חברה, חברה חיצונית שיכול

להיות שתזכה בסיפור הזה ואז היא תעשה פעילויות אחרות, ואז הם יעשו גם

תחזוקה וגם נותנים לך אחת לחודש וחצי או מה שזה לא יהיה את האישור

הבטיחותי.

אבי חדידה : אני אומר ראיתי במקומות אחרים שיש להם שם בכל פארק מן שלט כזה מתי.

אורי צדוק : נכון יש לנו את זה.

דובר : מתי היתה הבדיקה.

אבי חדידה : אינפורמטיבי מתי היתה הבדיקה הקודמת, מתי הבדיקה הבאה, מי הדמות

שבדקת ולאיפה אפשר לפנות וכו'. זה משהו שאנחנו מחויבים לעשות פה?

אורי צדוק : כן.

עודד רביבי : לא יודע אם יש חובה לשים את השלט או לא.

אורי צדוק : כחלק מהמכרז אנחנו מחויבים בבדיקות, חלק מהבדיקות זה גם האינפורמציה

הזו שתהיה בכל פארק. הקבלן שיעשה את זה, יעשה את הבדיקות האלה

מסודרות, וגם מתחייב לשים את השלט הזה.

דורון כהן : המכרז הזה זה קבלן שעשה הכל תחזוקה ו-?

אורי צדוק : תחזוקה ובדיקות בטיחות.

דורון כהן : היה כבר מכרז - - -

עודד רביבי : יש לנו קושי מאוד גדול.

דורון כהן : המכרז הזה כבר יצא?

אורי צדוק : לא.

יהודה שווייגר : לא, לא, המכרז מוכן אצלנו אחרי שהוא עבר את הבדיקות גם של אורי וגם של

היועץ המשפטי. אבל הבעיה המרכזית היא לא התחזוקה, הבעיה המרכזית היא

לקבל את האישורי בטיחות. כי היום העובדים שנמצאים להיות מוכשר כעובד עם

כל ההסמכות וכל ההכשרה, כדי לתת את האישורי בטיחות לכל הפארקים אחת לכמה שהם יגדירו, זה ויה דולרוזה.

דובר : אם אני לא טועה זה אחת לחודש.

יהודה שוייגר : אחת לחודש וחצי.

אורי צדוק : אחת לחודש זה בדיקה חודשית, הבדיקה העיקרית היא בדיקה שנתית, והבדיקה של מכון התקנים היא בדיקה תלת שנתית, זאת אומרת אחת לשלוש שנים שהם באים לבדוק.

דובר : השאלה אם זה יותר זול לנו להוציא את זה החוצה מאשר להשיג?

עודד רביבי : אמר לך יהודה, אין לנו את היכולת להכשיר אנשים שיהיה להם את הסמכות להכשיר את הזה. יש לנו קושי בכלל לאתר כוח אדם למחלקת שפ"ע.

יהודה שוייגר : לתחזק את הפארקים זה החלק הקל, להביא את האישורי ביטוחים זה היותר בעייתי.

עודד רביבי : חתימה זה הבעייתי.

דורון כהן : בינתיים מתחזקים אבל עכשיו?

אורי צדוק : אנחנו משתדלים לעשות מעקב אחרי כל הנושא שקשור לבטיחות המיידית, אנחנו עושים את המירב שאנחנו יכולים. אם אני הולך לפי החוק אסור לי לגעת במתקנים, גם אם זה מדובר בבטיחות.

אבי חדידה : מה אסור לתקן?

אורי צדוק : כן, כי מי שמתקן.

דובר : הוא לא מוכשר לתקן?

אורי צדוק : לא, מי שמתקן או מי שמטפל במתקן, בעצם אם הוא לא היצרן שלו והוא לא זה שקיבל את האישור של התקינה, אז זה בעצם לשנות תיק מוצר, ואני לא רשאי לשנות תיק מוצר.

אבי חדידה : אז אם אנחנו עכשיו נתקלים באיזה שהוא מפגע בפארק?

אורי צדוק : אז אנשים מטפלים בזה.

דובי שפיר : יש לי דוגמה שאני - - - מושב של נדנדה זוגית שנשבר איפה שהוא באוגוסט, זאת אומרת אני ראיתי שבאוגוסט שבור בפארק הכבשים, שלחתי תמונה באפליקציה, ועם כל ההתכתבות עם אורי אני מבין את מה שהוא אומר, שאין לנו דרך חוקית

להחליף את המושב, והמושב עדיין עומד שבור עד שהקבלן, למרות שאם זה משהו שנגיד יושבים עליו זה פוצע.

אבי חזידה : או סתם ילד שרץ והחליק ויכול לפתוח את הראש.

דובי שפיר : וזה שבור ממש, ואורי אמר לי אני לא יכול חוקית לתקן את זה.

אורי צדוק : אז הנה למשל מתקן אחד אנחנו פירקנו לגמרי בחלק - - - כי כל המתקן עצמו היה פסול, פירקנו אותו לגמרי וזהו אז אין לנו מתקן. אז לפעמים יש עם זה בעיה.

אבי חזידה : גם התיקון מרבדים גם אסור לך לעשות?

אורי צדוק : לא, עכשיו לגבי מרבדים אנחנו עכשיו עושים הליך מאוד רחב, אני תיכף אפרט את הנושא יותר על נושא הפארקים.

עודד רביבי : כל סיפור גני המשחקים עבר תקינה מאוד מאוד משמעותית, ומה שהיה פעם מתקני עץ שהיה אפשר להחליף בעבודות נגרות פשוטות, היום הופך לפרוצדורה שלמה. חלק ממה שאורית שאלה על הפארק ברחוב זרובבל, זה פער בין מה שתורמת פוטנציאלית רצתה לראות בפארק לבין מה שיכולנו להביא על פי התקינה, ובסוף יש פערים שבאים לידי ביטוי בסוף גם בתחזוקה.

דובי שפיר : ומוני מים מה לגבי?

עודד רביבי : תיכף הוא ייגע בהכל.

אורי צדוק : מוני מים זה פרויקט שאנחנו ממש בשלבי הסיום שלו, בחודש הבא אנחנו עושים מסירות הדרגתיות של כל התהליך. 98 אחוזים מהמונים כבר הוחלפו, אנחנו מכניסים לתוך המערכת את המונים, כבר יש קריאות שוטפות יש תושבים שכבר פונים מקבלים תשובות דרך המערכת. אנחנו יכולים כבר למדוד צריכות יומיות, לדעת גרפים - - -

דובי שפיר : אבל היה לכם מקרים של צריכה חריגה שזה איזה פיצוץ שנתקלתם עם תושב או מוסד של המועצה?

אורי צדוק : כן, בהחלט.

עודד רביבי : בואו, יאללה אורי תעבור.

אורי צדוק : אז קצת על המבנה של השפ"ע בכלל באפרת, דיברנו על תחומי אחריות, דיברנו על ההגדרות של כל תחום ומה אנחנו עושים, אבל בעצם אנחנו מחולקים לשני גופים עיקריים. הגוף האחד מטפל בעובדים שלנו שאנחנו עושים עבודה עצמית, שזה כל הנושא של הביוב, מים, חשמל, - - - ואחזקת מבנים. והגוף השני זה בעצם עבודה

מול קבלנים, קבלן אשפה, קבלן פינוי אשפה, קבלני פינוי של זרמי המחזור, גינון וקבלן ניקיון. אז מול הקבלנים האלה בעצם אנחנו עושים את העבודות פיקוח ואת העבודה של ניהול החוזה, זה בא דרך מכרז ואנחנו מבצעים את הניהול של המכרז. בנוסף לזה יש לנו את הנושא של וטרינריה והפיקוח העירוני.

אבי חזידה : הוטרינרית בעצם היא לא עובדת שלנו?

אורי צדוק : הוטרינרית היא ברוב המקומות, רוב הרשויות היא מסונפת לשפ"ע, היא עובדת שלנו, היא עובדת בשליש משרה שלנו.

אבי חזידה : היא בצד של הקבלנים זאת אומרת?

אורי צדוק : כן, לא, היא פשוט מנוהלת לא על ידי הסגן או לא על ידי המזכיר, היא מנוהלת על ידי ישירות, כן. אני לא מנחה אותה מקצועית, מי שמנחה אותה מקצועית זה משרד הבריאות.

עודד רביבי : זה כמו העובדות הסוציאליות, עובדים תחתנו אבל הנחיות מקצועיות מקבלות מדרג מקצועי חיצוני.

דובר : גם המזכירה בקצה.

אורי צדוק : אבל מה שאני רוצה להדגיש פה בעצם במבנה הזה.

דובי שפיר : כמו היועץ המשפטי.

אורי צדוק : זה שיש לנו אנשים שהם ותיקים מאוד, ואנשים שעם הזמן הוכשרו לכמה וכמה תפקידים, ועם הזמן קיבלו על עצמם את התפקידים האלה ומבצעים היום עבודה שאם בן אדם כזה יוצא לי לפנסיה, מה שאנחנו מתוכננים בשנים הקרובות. אשר מדמוני מי שמכיר אותו, הוא שלנו והוא מנחל את כל נושא, מטפל בכל נושא הביובים שלנו, אבל הוא גם התברואן והוא מבצע ביקורות בבתי עסק, והוא מבצע את נושא התברואה, והוא גם המדביר שלנו, והוא עושה את ההדברה של יתושים, זבובים, ועשבייה וכו', וגם בדרכי הביטחון וגם ברחבי הישוב. היום אם אני הייתי צריך להחליף אותו אני צריך שניים וחצי, שלושה אנשים.

מיכאל דהן : לכן צריך להתחיל להתארגן עכשיו עם העובדים הקיימים, להתחיל לשלוח לקורסים.

עודד רביבי : אין, כל העובדים הקיימים הם כולם בשכבת הגיל הזאת.

יהודה שוויגר : מאוד מאוד מאוד קשה למצוא את החבר'ה הצעירים, כבר יש לנו ניסיון של ארבעה שעברו במהלך השנתיים האחרונות בתוך המחלקה, הצעירים רוצים להגיע הישר

למשרות הניהול, וזה מאוד מאוד מאוד בעייתי. אשר בן 64 עם בריאות של ילד בן 24, אבל ביום שהוא ילך מפה אנחנו יודעים שאנחנו זה לא פחות משלושה אנשים. הוא עבר כל קורס אפשרי במהלך ה-30 שנה ומעלה שהוא עבד פה באפרת, אבל להחליף אותו זה.

עודד רביבי : נכס חיוני.

אורי צדוק : נכון. אותו דבר יש לי עם ישראל כהן שהוא אחראי על המים, שהוא גם מטפל בנושא כל הדרכים, כבישים וכו'. יש לנו את הנושא היום החשמל למשל חולק בין קבלן לבין החשמלאי שלנו. אז ה-BOT המכרז מטפל במנורה ובתאורה ובתקשורת, ואנחנו מטפלים בכל התשתית שמובילה את החשמל עד לשם, כאילו הוא מטפל גם.

דובר : עד לעמוד ומהעמוד?

אורי צדוק : כן נכון, בעצם כולל הכבל שמוביל למנורה עצמה אנחנו מטפלים. יש לנו שישה פועלים פלסטיניים, פועלים שהם בעצם קבועים אצלנו.

דובר : עובדי הניקיון?

אורי צדוק : לא, אנחנו מדברים על אנשי.

עודד רביבי : תגבור של עובדי מחלקת שפ"ע.

אורי צדוק : הם פועלים פלסטיניים קבועים, הם נבדקים על ידי הביטחון, הם מקבלים משכורת דרך חברת הניקיון, אבל אנחנו מתייחסים אליהם כאל עובדי מועצה לכל דבר ועניין. הם קבועים אצלנו, הם לא פשוט תבוא היום או תבוא מחר, הם מקבלים משכורת חודשית, הם מקבלים את התנאים הנלווים לזה. ובמקומות אחרים שעבדתי הם היו, למשל בהר הדר הם היו עובדי מועצה לכל דבר ועניין ממש עם זכויות סוציאליות.

דובי שפיר : הר הדר זה לא דוגמה טובה.

אורי צדוק : לא בימים האלה, אתה צודק, לא בימים האלה.

דובר : לדעתי גם בגוש עציון יש שם עובדים במועצה בגוש, עובדים פלסטינאים.

אורי צדוק : יכול להיות, אני אומר יש לנו שישה שהם בתוך הצוות שלנו.

מיכאל דהן : - - - עובדי קבלן יש לנו היום.

יהודה שווייגר : הם מקבלים את כל התנאים הפנסיוניים את כל התנאים הסוציאליים.

- אורי צדוק :** ובעצם יש לנו ארבעה קבלנים במכרז שנותנים לנו את השירותים הנוספים.
- עודד רביבי :** רק אני אפתח סוגריים, עובדי קבלן לא עובדי קבלן, בתחום הביטוח אירוע ביהודה ושומרון שלא מכוסה, מועצה מקומית קרני שומרון נתבע על ידי אני חושב שארים של פועל שנהרג בתאונת עבודה. אירוע כלכלי לא פשוט שכרגע מונח לפתחו של המנהל האזרחי, לראות איך מכסים את הביטוח של פועלים פלסטינאים שעובדים בתוך תחומי רשויות מקומיות ביהודה ושומרון.
- נעמה טל :** והעובדים שלנו במחלקת שפ"ע קרואים במעמד הזה?
- אורי צדוק :** הם עובדים דרך קבלן - -
- עודד רביבי :** זה לא משנה מה המעמד, זה לא משנה אם הוא עובד קבלן או עובד קבוע מבחינת המשכורת, מבחינת הביטוח זה אירוע בעייתי כרגע.
- נעמה טל :** אז איך אנחנו דואגים ש - -
- עודד רביבי :** אין כרגע. לא אני לא מדבר על הזכויות אני מדבר אם חלילה קורה תאונה, את קרני שומרון תבעו אני חושב בשישה מיליון שקלים על תאונת עבודה.
- נעמה טל :** כי לא היה ביטוח עובדים?
- עודד רביבי :** כי אין ביטוח, אין כיסוי ביטוחי.
- שרון הורביץ :** לא רוצים לבטח את הפלסטינים.
- נעמה טל :** יש סיבה שאנחנו מחזיקים אותם כל כך הרבה זמן כעובדי קבלן, בגלל שהם פלסטינים?
- שרון הורביץ :** הם לא נקראים עובדי קבלן.
- נעמה טל :** מה זאת אומרת הם לא נקראים עובדי קבלן?
- שרון הורביץ :** עובדי קבלן זה חברת כוח אדם יותר, עובדי קבלן הם עובדים בחברת.
- נעמה טל :** אז התנאים שלהם שווים לתנאים של עובד יהודי אחר?
- עודד רביבי :** כן.
- נעמה טל :** בסדר, אתם הגדרתם אותם כעובדי קבלן.
- עודד רביבי :** לא, ממש לא.
- אורי צדוק :** לא, אחת הסיבות שאין לנו כמות גדולה, לפתוח תיק מעסיקים במנהל האזרחי זה לא כמו שעובדים אצלנו, זה ווג'ארס גדול.
- נעמה טל :** ואם חלילה קורא אסון?
- אורי צדוק :** אז הוא מבוטח.

- דובר :** אז יש לו את הביטוח דרך החברה שהוא - -
- דובר :** חברת הניקיון מבטחת את כל העובדים, הם מקבלים גם קרן השתלמות ודברים כאלה.
- עודד רביבי :** יש הבדלים בין הביטוחים הפנסיוניים לבין ביטוחי תאונות, ביטוח תאונות כרגע לא מכוסה. כן.
- אורי צדוק :** אז זה לגבי עץ המבנה שלנו. אנחנו מתכננים את תוכניות העבודה שלנו, כבר בחודשים האלה עובדים על תוכניות העבודה, אנחנו נשענים על תחזית האכלוס כמדד לצמיחה שלנו ולגידול ביכולות שלנו או מה שאנחנו יכולים לעשות. אבל אני העליתי את השקף הזה כי רציתי להראות רק את הגידול באוכלוסייה של אפרת, הגידול המבורך. אנחנו ספגנו מבחינת כוח אדם, ספגנו מבחינת האמצעים, ספגנו מבחינת היכולות שלנו עד סוף 2017 בעצם כמעט שלא השתנה כוח האדם שלנו בגדול. אנחנו רואים ומתכננים את הגשר שבין 2017 ל-2018, את תקופת המעבר הזו כתקופה שבה אנחנו כבר נצטרך. מיצינו את הכוחות שלנו ממש עד תום, ואנחנו צריכים להגדיל את האמצעים וכוח האדם כדי לתת יותר מענים. היום למשל הדגן והתמר הם שכוונות שהם מתחילות באכלוס, אנחנו בתקציב 2017 לקחנו בחשבון סכום מינימאלי לניקיון ולגינון ולתחזוקה של המקומות האלה, כבר היום זה לא מספיק לנו, אנחנו צריכים למשוך את זה עד סוף השנה כדי לראות איך אנחנו סוגרים את זה. ב-2018 כמובן יש לנו עוד גידול של מ-2018 עוד 24 אחוז, והיתר שיוביל אותנו לגידול של 60 אחוז הנותרים. זה תחזית.
- דובי שפיר :** זה תחזית נכון?
- אורי צדוק :** זה תחזית.
- דובי שפיר :** אלא אם כן 16-17 כבר?
- אורי צדוק :** כן.
- עודד רביבי :** לא אבל הוא מראה את זה במה שהגידול שלו היה מבחינת תושבים, זה מה שהוא מנסה להראות שאת זה הוא ספג, את הגידולים האלה הוא ספג.
- אורי צדוק :** את זה ספגנו 30 אחוז, הגידול הראשוני של 30 אחוז עד עכשיו ספגנו, זה נכנס לתוך המערכת והצלחנו איך שהוא להמשיך לעבוד באותה מסגרת עם אותם קבלנים עם אותם עובדים. במעבר ל-2018 אנחנו נצטרך לקחת בחשבון שיש לנו חובה להתייחס לגידול בכוח אדם ואמצעים וכו', כדי לתת את יתר המענה.

- דובי שפיר :** לטובת זה אתה צריך להביא את הנתוני אמת לא את התחזית.
- עודד רביבי :** אלה הנתוני אמת, 16-17 זה נתוני אמת. לא, 16-17 זה נתוני אמת את זה הוא בלע, ואז הוא ממשיך הלאה.
- דובי שפיר :** 145 יחידות דיור בדגן עד סוף 17 זה - - - אם בנובמבר ייכנסו כל כך הרבה - - -
- יהודה שוויגר :** יש כרגע כ- 80 יחידות דיור שעומדים רגע לפני קבלת טופס 4, גם בדגן גם בתמר.
- דובר :** בשבועות הקרובים.
- אורי צדוק :** אני אדבר על הפרויקטים העיקריים שאנחנו בעבודה כרגע, אני לא מתייחס לפרויקטים שאנחנו ממש לפני הסיום שלהם, פרויקטים שאנחנו עומדים להתחיל ולהכניס אותם ממש לעבודה. פרויקטים שאנחנו לפני סיום אמרתי קודם, זה הקר"מ, זה המחשוב של ראשי ההשקיה, זה התיקון בתאורה והמערכת הזאת. המכרז של טמוני קרקע, אני יכול לפרט יותר אם אתם מכירים.
- מיכאל דהן :** מכירים.
- אורי צדוק :** אם מכירים את המערכת אז אני לא אפרט.
- מיכאל דהן :** נכח פה נציג בישיבה הקודמת, זה מוכר.
- יהודה שוויגר :** אז אפשר לעבור.
- אורי צדוק :** אפשר לעבור, אוקי. אבל המכרז פורסם, אנחנו בסוף החודש הזה מצפים לקבל את כל ההצעות, עד הראשון לנובמבר יש לנו פתיחה של המעטפות, ואז נוכל להתקדם עם המכרז הזה. הזרם אריזות למחזור, אנחנו פה אני רוצה כן דווקא להתייחס. חוק האריזות מבחינת היצרנים בעצם לטפל בפסולת האריזות, ומי שמטפל בזה הזרוע שמטפלת זה תאגיד תמיר. אנחנו התלבטנו איזה פח אנחנו רוצים באפרת, תאגיד תמיר ישבו איתי וישבו עם הוועדת איכות הסביבה, ודיברנו על זה. יש שני סוגים של פחים, זה הפחים האלה שאנחנו רגילים לראות בגדלים שונים, אלה עם הגלגלים שיש להם את הגלגלים והפתח העליון. יש את הפחים האלה שהם בעצם נייחים הם יושבים על הקרקע, ויש את הפתח מלמעלה אבל בזווית הזו.
- אבי חדידה :** הם תופסים יותר מקום.
- אורי צדוק :** הם תופסים טיפה יותר מקום, נכון, אבל הם יהיו בעצם במקבצים של פח טמון לאשפה, פח לאריזות, כלוב לפלסטיק ומיכל למחזור נייר.
- אבי חדידה :** שאלה, אנחנו מתכננים כל כמה פחים לשים אחד כזה או שבאמת בכל פח מוטמן יהיה לנו גם את הפחים - - -

אורי צדוק : נכון להיום יש לנו כ- 130 צפרדעים ברחובות, המיפוי שעשינו מביא אותנו להחלפה של ה- 130 צפרדעים האלה בכמעט 80 עד 100 טמונים, ולידם יהיה מיכל אריזות, ממש ליד כל טמון יהיה מיכל אריזות.

אבי חזידה : מעולה.

אורי צדוק : אנחנו מכיוון שההליך של הטמונים ייקח יותר זמן ממה שחשבנו, אנחנו רק נתחיל לטמון אותם אחרי המכרז הזה, אז אנחנו נציג את המיכלים האלה של האריזות כרגע ליד הצפרדעים, ואז אנחנו נרגיל את התושב. יש פרסומים, אלה פרסומים של תאגיד תמיר, אתם מכירים אותם. אלה הפחים, יש לנו כאלה ב- 2500 ליטר, יש לנו ב- 1500 ליטר, אלה הפחים הרגילים שאנחנו מכירים, במקומות אחרים מי שראה בגוש עציון ובכמה וכמה ישובים. אבל הבעיה העיקרית איתם זה שקודם כל הם ניידים, בעלייה בירידה הילדים עם הברקס לא עומד כמו שצריך אז הפח הזה מטייל ומגיע לכל מיני מקומות. והפתח להכנסת האריזות זה מלמעלה, ילדים לא מגיעים לשם, והתופעה הזו שילדים לא מגיעים ילדים שהולכים לשפוך את האשפה אנחנו רואים את זה.

מיכאל דהן : ליד כל צפרדע.

אורי צדוק : ליד כל צפרדע. אלה המיכלים.

דובי שפיר : יש גם מבוגרים שלא מגיעים מסיבות של גובה.

אורי צדוק : או המבוגרים שלא מגיעים, ולכן הפתח הזה הוא הרבה יותר נוח. אז אנחנו בחרנו בפתח הזה.

מיכאל דהן : אבל להם שום פח לא יעזור.

דובי שפיר : הפח בדגם הזה אתה משתמש בו, הטמון, יש ניסיון של כמה שנים באיזה שהם רשויות?

אורי צדוק : אז תרשו לי רגע אני אכנס כן למצגת הזו שנייה אחת, אני אדלג על הדברים שמסביב. יש כל מיני סוגים, הנה זה פח למשל, זה פח טמון, כשבעצם מה שאנחנו רואים בחוץ זה יותר תיבת דואר.

דובי שפיר : זה גני תקווה?

אורי צדוק : כן, כל מיני מקומות. מה שאנחנו רואים זה בעצם תיבת הדואר שנמצאת בחוץ, המיכל נפתח על ידי הנפה של התוף הזה ביד או על ידי הרגלית הזו שנמצאת למטה,

אפשר להיעזר ברגלית מי שלא רוצה לגעת בפח אשפה עצמו. יש פתח עליון יש פתח תחתון.

דובר : זה מה שיש אצלנו לא?

אורי צדוק : נכון, כרגע מה שיש באפרת.

דובר : זה לא אפרת.

אורי צדוק : זה מאפרת, זה בתוך אחת החניות הפנימיות באפרת. עכשיו אנחנו יודעים שאין בעצם, יש המון יתרונות לפחים האלה, אתם מכירים את זה עברתם על המערכת. בעולם מקובלים כל מיני דגמים, יש פה דגם אחד שרק על ידי אסימון מסוים אפשר להכניס את הפח. יש פחים כאלה שנראים כמו זה, אחרת הם נראים כמו צינור פותחים את המכסה כאן חשופים לאשפה רואים אותם מלמטה. זה גם כן באפרת בשכונת הזית. מבחינת המבנה יש מבנה תת קרקעי מבטון שהוא אטום דו כיוונית, והוא אמור בעצם לסגור את הנזילה של נוזלים מהאשפה החוצה או מי תהום מבחוץ פנימה לתוך המערכת הזו. פה למעשה זה במקרה בלוד, פה ארבעה טמונים ביחד אחד ליד השני, זה בניין דירות רב קומתי עם הרבה אוכלוסייה. הפינוי של זה נעשה על ידי משאית ייעודית משאית מנוף עם פתח עליון, ופה אתם רואים איך מרימים את זה, כשמרימים מתרוממת חצאית בטיחות כזו מסביב, אותה חצאית בטיחות שמונעת ממי שבסביבה המיידית ליפול לתוך תא הבטון. ובעצם אנחנו רואים שהכל מונף, הקערה התחתונה נפתחת כל האשפה נופלת לתוך המשאית ונדחסת לתוך הדחס, כשהמנופאי מחזיר את זה חזרה לתוך התא.

דובי שפלר : שטיפה?

אורי צדוק : כמובן יש תהליך של שטיפה פנימית של תוך התא הזה, ויש לו שטיפה חיצונית עם גרניק שהוא בא ועושה את זה. פה אתם רואים שזה נמצא בתל אביב למשל, מצד אחד של המדרכה יש את הפחי אשפה מצד שני יש בית קפה, אין ריחות אין מפגעים. אם זה מפונה בתדירות הראויה ואין מפגעים של תחזוקה, אז זה עובד מצוין זה עובד נכון. אז יחד איתם יהיו לנו גם זרם האריזות ומבני מחזור, כשיגיעו ביחד אנחנו נעשה מקבצים. לא תמיד המקבצים האלה יכילו את כל המקומות, אבל בכל שכונה תהיה תחנה מרכזית אחת לפחות, שבתחנה המרכזית הזו יהיה את כל הסוגים השונים של מחזור, כולל אלקטרוניקה, כולל גזם, כולל פלסטיק, כולל טקסטיל שהולך לתרומה, וכולל אפילו מתכות וכו'.

מיכאל דהן : צריך לקחת בחשבון אבל, שכאשר אם לא שמים בנקודות מסוימות את הפיתרון לתושב אפשר לשים את זה ליד.

אורי צדוק : אין מאה אחוז הצלחה, כי אנחנו לא יכולים לשים את כל העמדות כל הסוגים בכל מקום, כי זה בלתי אפשרי מבחינת שטחים פנויים שיש לנו ומימון של תאגיד תמיר, אנחנו יכולים לעשות את זה בקרבה המקסימאלית לכולם. את הארבעה זרמים העיקריים אנחנו נשים בפיזור המקסימאלי, יהיו כאלה כמעט 80 מרכזים.

עודד רביבי : זה פחות תלוי באנו זה יותר תלוי במה שנותנים לנו. כשהבאנו את המיכלי זכוכית רצו להביא ארבעה לכל הישוב, זה היה מלחמת עולם להביא שמונה, הם רואים שזה מתמלא אז הם עכשיו מוכנים להביא עוד ארבעה. זה כלום עוד ארבעה, בסדר? ככה זה הולך. אותו דבר היה לנו עם הפלסטיק, כשהם רואים שאנחנו מצליחים למלא את זה יותר מהתדירות שהם מצליחים לרוקן את זה, יש פוטנציאל להביא פחים נוספים, זה לא משהו שהוא מוצר מדף שאני יכול לקנות אותו בשוק.

אורי צדוק : אותו דבר עם הקרטוניות, היום יש לנו שש קרטוניות באפרת שממוקמות באזורי המסחר והתעשייה, אני נלחם על קרטוניות נוספות שיהיו לנו במקומות נוספים, שיהיה נגישות גם לתושבים לזרוק לאו דווקא בסופרים או לדברים אחרים, אז אנחנו נסיף עוד בתחנות המרכזיות. פרויקט נוסף שאנחנו עובדים עליו עכשיו, זה כל הנושא של שיפוצי הפארקים, כמו שעודד אמר קודם, נפסלו פארקים על בסיס של מתקנים וזקנה.

אבי חדידה : איזה פארקים?

עודד רביבי : הפארק בזרובבל, הפארק בזכריה.

דובר : - - -

אורי צדוק : נכון.

עודד רביבי : בסדר אבל פארקים שנפסלו.

אורי צדוק : אבל הם עמדו סגורים ונעולים, כי אף אחד לא יכול לגשת אליהם. ובלחץ פיזי מתון מה שנקרא, יש תקציב שאנחנו רותמים אותו לטובת שיפוצי הפארקים, תקציב מסוים שקיבלתי דרך הנדסה אנחנו לוקחים ועושים את השיפוצי פארקים. אחד הפארקים הגדולים זה הפארק אומגה, שהוא פרויקט גדול של הנדסה. זה נהיה למעשה שם פארק חדש לכן ההנדסה הרימה את הפרויקט הזה, זה פארק גדול

מאוד על כל מה שמשתמע מזה, כולל הנמכה של כל האזור. שני פארקים נוספים
אנחנו הולכים לעשות החלפה של מתקנים.

יהודה שוויגר : פארק האומגה אנחנו רק בשלב התכנון לפחות כרגע, יש תכנון אבל כל הפארק הזה,
זה רק המשמעות של להנמיך את כל המפלס למפלס כדי לתת לו את ההנגשה
המתאימה, אז זה יהיה פחות או יותר להנמיך את כולו למפלס גובה כביש.

דובי שפיר : זה כולל טיפול בפארק הסקטים שם?

יהודה שוויגר : ברור.

אורי צדוק : כן, כן.

יהודה שוויגר : כן. זה פארק מאוד מאוד גדול, המשמעות התקציבית שלו היא הרבה יותר גדולה
מכל שאר הפארקים, זה משמעות של סדר גודל של שלוש מיליון שקל. הכוונה היא
לראות איך משלבים בו גם איזה שהוא פארק מדע, אז יש כרגע איזה שהוא תכנון
ראשוני, ואחרי שאנחנו נראה איך אנחנו מצליחים לגייס גם תקציב ייעודי או
ממשרד המדע או מקק"ל, אז אנחנו מקווים לראות איך מתקדמים איתו.

אורי צדוק : אז זה פארק אחד שבאמת יקבל שינוי דרסטי. פארק נוסף בדקל מול רחוב חגי ליד
עזרא, זה הפארק עם ההצללה שלדעתי ההצללה הכי יפה באפרת, הצללת המתכת.
זה פארק שהוא גם כן עשוי מעץ בן 30 שנה, מאוד ישן.

עודד רביבי : תרומה.

אורי צדוק : שהוא גם כן יצא מהתקן, אבל איך שהוא אנחנו משכנו אותו עד התקופה הזו. יצא
מכרז למתקנים לפארק הזה, הוא מחולק לשני מתחמים, שמה אנחנו נעשה אחד
מהם מתקני כושר ואחד מהם לטף ולנוער שיהיה שמה, ולפי תוצאות המכרז נקבל
את לוח הזמנים לביצוע. פארק נוסף ביהודה המכבי שמה שאנחנו מחליפים, עושים
מתיחת פנים לפארק, כולל החלפה של המתקנים שמה להוסיף נדנדות. עכשיו
אחרי שהיה.

אבי חדידה : בסוף יהודה המכבי?

אורי צדוק : בתחילת יהודה המכבי, ממש בתחילת יהודה המכבי, מצד שמאל ממש בפנייה.

דובי שפיר : פינת זית שמן?

אורי צדוק : כן. אז זה פארק שיש שמה מתקן.

יהודה שוויגר : פארק הנדנדות בלעז.

אורי צדוק : כן. אז למשל הנדנדות האלה שהם מתקן יפיפה מעץ, עם אפשרות לראות שישה אנשים באמת שיכולים להתנדנד שישה ילדים אחד מול השני, המתקן הזה יצא מהתקן ואי אפשר להחליף אות למתקן זהה אפילו. כל ההחמרה בתקנים היא יכולה להוציא אדם מדעתו בעניין הזה. אז זה פארק שיקבל מתיחת פנים, שמה עשינו שינוי בתוכניות כי התושבים דווקא אמרו, שמתחם הדשא שם מאוד מעניין אותם והילדים מאוד נהנים מזה. ויש שמה ממש מתחמים, שלושה מתחמים, ואנחנו נשאיר את שלושת המתחמים האלה רק נחליף את המתקנים. ביתר שמונה פארקים נוספים ברחבי אפרת, אם תרצו אני אמנה אותם אחד אחד, אבל אנחנו מחליפים, מוסיפים הצללות איפה שאין.

אבי חדידה : ופארק הכבשים?

אורי צדוק : פארק הכבשים יש לנו שני מתחמים שמה שאנחנו מוסיפים הצללות, ליד הדואר ובהמשך.

דובר : לשים שמה תאורה - -

דובר : כדי שיהיה לנו עוד יותר רעש.

אורי צדוק : אז אנחנו בעצם עושים הצללות כולל ודשא סינטטי, שם למשל יש גומי והגומי מתפורר, ובלי הצללה הוא ממש מפגע.

אבי חדידה : והמתקנים שמה ממש - -

אורי צדוק : והמתקנים דוהים, אז אנחנו נעשה שמה.

יהודה שווייגר : נראה לי שאפילו מכון התקנים לא חשב על כמות הילדים שיהיה שמה בשבת בו זמנית.

אבי חדידה : למען האמת כמו שאמרתי לך כמה פעמים, הילדים מאז שיש את הפארק השלישי שהוא מוצלל, הילדים כמעט לא נמצאים בפארק שסמוך לדואר.

יהודה שווייגר : זה לא פשוט ריבוי הפארקים בזית, אנשים פשוט לא יודעים איזה פארק לבחור במהלך השבת.

אורי צדוק : עכשיו אחת הבעיות בהצללות למשל, זה שאנחנו צריכים לפרק אותם.

אורית סמואלס : אפשר להגיד משהו על זה?

אורי צדוק : כן, בוודאי.

אורית סמואלס: כל שישי בלילה יש נוער שמטפסים על זה, וזה פשוט גם סכנה, גם שאולי אפשר לעשות משהו שהם יצטרכו להתכנס, אני לא יודעת. היה כבר משהו לפני חודש במודיעין או משהו כזה, כאילו מישהו שכמעט מת בן 17.

אורי צדוק: נכון, נכון.

אורית סמואלס: ואני לא יוצאת בלילות, זה הבת שלי שחוזרת ואומרת לי את זה, ואמרתי ששבת הבאה אני אצא ואגיד להם.

אבי חדידה: אני גם פעם נתקלתי, גם דורון אומר.

אורית סמואלס: לא אולי צריך סיירת הורים שמה? לא זהו שמה אין מצלמות, אולי אפשר להציב שמה מצלמות כי זה פשוט ילדים בני 16, 17 שעושים את זה.

עודד רביבי: רבותיי בואו לא נתבלבל, בסוף אנחנו בהתקנה מנסים לעשות מחסומים כדי שאנשים לא יעלו על העמודים. בסוף אנחנו יודעים שיש ילדים שהם עקשנים, והם מוכשרים והם מצליחים לעלות. שלחו לי ילדים סרטון, שלחו לי ילדים שהם עושים סרטון שהם עושים סלטות על ההצללה הכחולה של פארק העשור, פשוט סכנת נפשות, פשוט גלגלונים אחד אחרי השני. אתה אומר סיירת הורים? סיירת הורים ניסתה לגייס הורים בזית, יש לנו מתנדבת אחת משם למיטב ידיעתי אתי גולן, מהזית.

אורית סמואלס: אני אנסה להשיג עוד.

דובי שפיר: יש מתנדב חדש.

עודד רביבי: מתנדב חדש? אז אני שמח.

דובי שפיר: אבי שמל.

עודד רביבי: אבי שמל, אז הוא בעיני מחנך, אז בגלל זה יש לו ערך מוסף באמת. אבל בואו אם יש הורים, אם אתה יודע להגיד על הורים שמוכנים להתנדב לסיירת הורים, סיירת הורים עשתה מאמצים אדירים לגייס הורים בזית, עד היום ללא הצלחה, אז אם יש. יושב לידך יושב ראש הסיעה שלך. נו?

אבי חדידה: מצלמות, זה עבד יפה מאוד בקרייט ארבע.

אורית סמואלס: זה מה שחשבתי, אבל זה גם הוצאה.

אבי חדידה: קונסים הורים של נערים, אני יודע כי הגיעה לשמה פנייה - - - למועצה.

אורית סמואלס: אם אנחנו יודעים את השמות אז כן, הבת שלי לא יודעת מי הם.

אבי חדידה: יש את העמודים של התאורה של הילדים, אפשר להציב על כל עמוד כזה מצלמה.

דובר : החיווט הוא לא הבעיה זה הכוונה.

אורית סמואלס :ומאיפה הכסף?

אבי חדידה : איך? איך?

דובר : הבעיה זה לא החיווט כי הם מחוויטים.

יהודה שווייגר : יש שני פיילוטים שאנחנו הולכים לנסות בתקופה הקרובה, ספציפית על פארק הכבשים. אחד זה פיילוט של החברה.

אורית סמואלס : גם במתתיהו הכהן, יש שם מלא.

יהודה שווייגר : גם במתתיהו, אני תיכף אתייחס למתתיהו. אבל שני פיילוטים שיהיו, אחד יחד עם

החברה שאיתה אנחנו עובדים על התאורת רחובות, שלמעשה למי שחדי עין מביניכם כשנכנסים לפארק הכבשים שמה ליד הדואר, אז יש שמה איזה שהוא עמוד תאורה ששמו עליו איזה שהוא מצלמה שכבר נמצאת שמה. הבעיה היא להעביר את התקשורת, כי המצלמה יש לה איזה שהוא אתה או שאתה מתחבר לאיזה שהוא סיב אופטי או שאתה נכנס על איזה שהוא, מתחבר לאיזה שהיא רשת מסוימת. אז אנחנו נראה איך אנחנו יחד עם החברה מתגברים על מה שצריך כדי לראות. אז זה פיילוט אחד שיהיה יחד איתם. אבל המצלמה עצמה כבר נמצאת שמה על העמוד, וזה מצד אחד של פארק הכבשים. פיילוט שני יהיה יחד עם חברת בזק שאנחנו בודקים, חברת בזק עשתה את פארק מודיעין, עשתה שמה איזה שהוא עיר חכמה של גם שבשבת כזאת, גם הנושא של הפיקוח העירוני, גם הנושא של תאורה חכמה שנמצאת שמה, גם מצלמות גם שילוב של כמה דברים. חברת בזק מאוד מאוד רוצה להיכנס, וחיפשה מקום לעשות בו איזה שהוא פיילוט. הם הציגו לנו את הדברים שלהם, הם יתקינו שמה כנראה איזה שהוא פיילוט שאנחנו ביקשנו לבדוק כמה דברים. אחד זה מצלמות, וזה הולך להתחבר לקו טלפון או אנחנו נמשוך קו טלפון את התשתית דרך הגנים שצמודים שמה. יהיו גם מצלמות, תהיה גם מערכת כריזה, ככה שיהיה אפשר גם לכרוז לילדים "לכו הביתה". זה גם חלק.

דובר : כמה זה עולה?

עודד רביבי : כל עוד זה ניסוי העלויות הם לא משמעותיות, בסוף אחר כך אם אתה באמת רוצה לרשת את כל הישוב במצלמות פנימיות, אז אתה צריך לקחת בחשבון שאתה צריך מישהו שיצפה במצלמות האלה, אתה צריך כוח שיכול לקפוץ כשהוא רואה אירוע במצלמות. להפיל את זה על רכבי הסיור של הביטחון זה לא נכון מבצעית, והם גם

לא, אנחנו מגדילים להם כל הזמן את שטחי הסריקה ברגע שהישוב גדל. אז אני אומר עוד פעם בסוף גם יש אחריות הורים.

אבי חזידה : יש משהו עם תוכנית של משרד לביטחון פנים לדעתי עיר - - -

עודד רביבי : "עיר ללא אלימות". קריית ארבע יש לו אלימות, אז הוא ברוך ה' זכה בתואר הזה. אין לנו עיר ללא אלימות.

יהודה שווייגר : יש לנו אבל תכנון ל- 55 יחידות של מצלמות יחידות קצה בתוך אפרת, שאנחנו ניתחנו גם היבטים ביטחוניים, גם היבטים בטיחותיים, וגם לפארקים או למקומות שמועדים לפורענות. הבאנו את זה גם לאיזה שהוא תיק תורם ששמיל יש לו, מבחינתנו יש איזה שהוא זה. יש פה אנחנו נתחיל להתגלגל גם עם שתי חברות, ואחר כך אנחנו נראה גם איך מתקדמים. אבל פיילוט יהיה בקרוב. עוד פיילוט שאנחנו מנסים, וזה בהקשר של מתתיהו הכהן שאת דיברת עליו. יש חברה שנקראת חברת איירספאן, שיצרו קשר יחד עם חברת סלקום ויחד עם החברה של התאורת רחובות שלנו, נושא של העברת מהירות תקשורת דרך העמודי חשמל. ואז אתה למעשה יוצר לעצמך איזה שהוא רשת מאוד מאוד מהירה. זה עובד בחו"ל בכל מיני מקומות, בכל מיני מקומות בארץ זה עוד לא עבד. זה איזה שהוא משדר תקשורת שנמצא על העמודים, ואז אתה מעביר למעשה תקשורת ברוחב פס שיכול להיות מאוד מאוד גבוה. זה אמור להתגבר על סוגיות הסלולריות ברוחב מתתיהו, אז אמרנו להם שאם הם רוצים לקחת איזה שהוא מקום לעשות בו את הפיילוט הזה לעשרה עמודים כאלה, זה יהיה בפארק מתתיהו. זה כנראה יהיה באזור הקרוב לפארק הכבשים, אבל אנחנו ברגע שזה יהיה בשל, צריך עכשיו את האישור של קמ"ט תקשורת והמנהל האזרחי כדי לעשות את הפיילוט, ברגע שיהיה אישור אז אנחנו נתקדם גם עם הדבר הזה, מנסים לבדוק איך אפשר לשפר שמה את הקליטה. אגב חלק מהפיילוט של בזק וזה לא אמרתי, זה שגם הנושא של WI-FI נקודתי שזה משהו שיהיה אפשר לעשות אותו, ואנחנו יכולים לכבות את ה-WI-FI הנקודתי בפארק הכבשים באחת עשרה בלילה. זה גם יהיה משהו שאנחנו נבדוק אותו. זה חלק מהדברים.

דובר : לכבות את התאורה.

יהודה שוויגר : זה כל מיני נקודות עניין ברחבי הישוב, שאנחנו מנסים לראות אם אנחנו יכולים לתת את זה, ואז אתה יכול לתת. מקובל היום בכמה מקומות לתת WI-FI חינם באזורים מסוימים, אז גם את זה אנחנו בודקים, ואחר כך אני מתאר לעצמי שאנחנו אחרי הפיילוט אנחנו נתגלגל הלאה.

אורי צדוק : רק לסבר את האוזן בשיפוצי פארקים, שני פארקים שהולכים להיות החלפת מתקנים, אבל אנחנו הולכים להוסיף כ- 1600 מטר מרובע של מצללות, אנחנו הולכים להוסיף כ- 2800 מטר מרובע של דשא סינטטי.

אבי חדידה : זה בעצם להחליף את כל הגנים שיש בהם חצץ?

עודד רביבי : לא הכל.

אורי צדוק : רוב רובם המכריע של הגנים שיש בהם חצץ.

אבי חדידה : החצץ היום הוא לא תקני לדעתי נכון?

אורי צדוק : הוא תקני, הוא פשוט לא אהוד על אמהות.

דובי שפיר : מה בוצע בפארק זרובבל פינת דוד המלך?

אורי צדוק : זרובבל פינת דוד המלך, שם בוצע - - -

יהודה שוויגר : שם בוצע הכל.

אורי צדוק : כן.

יהודה שוויגר : גם מתקן, שזה רכב כיבוי הזה שנמצא, המתקן של הכיבוי, גם משטח וגם מצללה.

אורי צדוק : הפארקים שאנחנו מטפלים בהם זה בגפן מול בית הכנסת, בתקן מול חגי, יהודה

המכבי, רחוב המנורה, זית שמן ברחוב יהודית.

אורית סמואלס : איזה רחוב המנורה יש שמה שתיים?

יהודה שוויגר : בכניסה לרחוב.

אורית סמואלס : בכניסה?

יהודה שוויגר : כן.

אורי צדוק : בכניסה לרחוב שם, למטה למטה הולך להיות שביל שייקשר, אז הפארק שמה

ישתנה.

דובר : בסוף המנורה אתה קורא לזה פארק?

אורי צדוק : לא, אני אומר בסוף שם למטה.

יהודה שוויגר : מתקן.

אורי צדוק : זה מתקן אחד קרוסלה שאין שמה מה לעשות. אנחנו נעשה בפארק הכבשים כמו שאמרנו את שני החלקים.

עודד רביבי : זה של עמותת הזית, זה הפארק של עמותת הזית לדעתי. על פי ההגדרות שלה קראו לזה פארק.

(מדברים ביחד)

אורי צדוק : יש שמה מתקן אחד מוצל, והמתקן השני יקבל הצללה ודשא.

דובי שפיר : אורי, הגפן מול הבית כנסת מה אתה הולך לעשות שם?

אורי צדוק : אנחנו הולכים לעשות הצללה על המתקן הגדול, שהיא תהיה הצללה כמעט מלאה על המתקן. ועל החלק התחתון יש מתקנים שקיימים שמה, אנחנו הולכים לעשות דשא סינטטי והצללות. ואנחנו הולכים לשנות שמה, יש שמה ארגז חול הוא הולך להתבטל, ואנחנו עושים אותו ערוגת צמחיה, פינת ישיבה בתוך צמחיה עם צל מקומי. זה ייקח קצת זמן עד שיגדלו הצמחים, אבל זה מה שיהיה שמה. פארק נוסף זה בחרוב ברימון, ופארק אחד שנוסף שהצלחנו להכניס זה היה פארק מיקי מאוס בגפן, כן.

יהודה שווייגר : מזכיר לכם שעשינו שני מכרזים בעבר, לפני כמעט חצי שנה שיצאנו בשני המכרזים האלה, גם של מכרז מסגרת לחמש שנים גם עם מצללות וגם משטח - - - ואז למעשה יש לנו מחיר אחיד שכבר נקבע חמש שנים קדימה שהם מחירים טובים, ואיתם אנחנו למעשה רצים. החברה עכשיו שזכתה עשתה את המדידות יחד עם אורי, ולוחות הזמנים יהיו בקרוב.

אורי צדוק : יום שני הבא הם מתחילים להציב עמודים לפי התוכנית שעשינו עם הפארקים, יציבו את העמודים, מיד אחרי הצבת העמודים נכנס הדשא, זה כבר יראה טוב, ואחרי שיגמרו עם הדשא יגיעו עם ההצללות ויפרסו אותם.

יהודה שווייגר : ועוד פרויקט אם כבר בזה, זה גם בסיוע קרן אפרת אז למעשה אנחנו החלפנו שני מתקני כושר. אחד בפינת זית זמן פיטום הקטורת, החליפו שמה את המתקנים ואת המצללות ישימו בקרוב במסגרת מה שאורי אמר.

דובר : למה החליפו אותם הם היו בסדר?

עודד רביבי : לא היו תקינים, התחילו להישבר.

אורי צדוק : זה גם כן בעיה, ממש התחיל להישבר שמה, הפך את המתקן כולו לפסול. שמה זה היה מתקנים של גרינפילד בזמנו החברה שהתפרקה, אין למי לפנות אין אבא ואמא, לא היתה ברירה היינו חייבים להוציא את כל המתקנים.

יהודה שווייגר : ואזור נוסף זה ליד מטה הנוער, שלמעשה גם שמה שמו מתקני כושר.

דוברת : פארק העשור כאילו?

עודד רביבי : לא, לא, בדשא של מטה הנוער. יאללה אורי.

אורי צדוק : פרויקט נוסף שאנחנו עכשיו מטפלים בעיצומו של התהליך של טיפול בכלבים המשוטטים, שזה בעיה שעלתה ועולה, אתם בטח מקבלים את הריקושטים מהתושבים. אנחנו ברמות שלנו עבדנו כמה שאפשר בכל מיני רמות, עד שזה בסופו של דבר עלה לרמת ראש המועצה. לפני החג היתה ישיבה אצלו במשרד, זומנו עוזר שר החקלאות, מנהל הפיקוח, יחידת הפיצוח והוטרניר המחוזי, דיברנו על כל הנושא.

אבי חדידה : הוטרנירית שלנו גם היתה מן הסתם?

אורי צדוק : לא, הוטרנירית שלנו לא היתה זה לא יום עבודה שלה עם לוח הזמנים לא הסתדר. אבל היא קיבלה עדכון, מיד אחרי השיחה היא קיבלה עדכון מפורט מהוטרניר, כי הוא המנהל המקצועי שלה. היה לנו דיון בעצם שהבהיר לנו שהם יתנו לנו את הגיבוי שצריך לתת כשאפשר, אבל בעצם הבנו.

אבי חדידה : גיבוי למה?

עודד רביבי : עיקר המגבלה בסופו של דבר נובעת ממיקום הישוב וצורת הישוב, יש סמכויות שהם אך ורק בתוך תחום הישוב, ומצד שני יש דברים שאי אפשר לעשות בתוך תחום ישוב. לצורך העניין ירי למשל הוא מאוד מוגבל במקומות שבהם אתה עושה אותם. ומאחר ואי אפשר לפעול מחוץ לתחום הישוב, ואפרת זה ישוב צר ואתה לא יכול לעשות ירי בתוך שטח בנוי, אז היכולת להפעיל ירי היא מאוד מאוד נקודתית במקרים מאוד מאוד ספציפיים.

דובר : זה ירי של הרדמה לא של ירי.

דובר : זה היינו הך אותו דבר.

עודד רביבי : המגבלות של ירי הם ירי.

דובר : לא, השאלה היא מדובר אם על ירי?

עודד רביבי : אני לא נכנס, לא נכנס כרגע לא להבחנות בירי מבחינת האמצעים שעומדים, האמצעים שעומדים פחות או יותר הם מלכודות וירי. ירי בישוב כמו אפרת זה אירוע מאתגר שהוא כמעט בלתי אפשרי. הפעלנו פה סדר גודל של חמש או שש פעמים אולי אפילו שבע פעמים הפעלה של יחידת הפיצוח, התוצרים שהם הביאו היו אפסיים אם לא מבישים. הם אמרו שהם יפנימו ילמדו את הלקחים, וינסו להפעיל את זה פעם נוספת אבל.

יהודה שווייגר : אין אישור לירי בלילה ולכן הם לא יורים בלילה, אז הם חיכו לבוקר ראשון כדי לראות את הכלבים שכבר מתחילים לצאת וכו', וזה כבר.

עודד רביבי : בקיצור יחידת הפיצוח בעבר לא הצליחה פה, אבל בכל אופן בהוראת אורי אריאל הם הגיעו לפה פעם נוספת כדי לבחון איך הם יכולים כן לעבוד.

אבי חדידה : נשארנו עם כלובים?

עודד רביבי : מבחינת כלובים אנחנו כבר מכירים את הכלבים, הכלבים מכירים אותנו, הם יודעים איפה הכלובים נמצאים, הם יודעים איך לצאת מהכלובים, הם יודעים איך לשבור את הכלובים. ויש לנו גם אני לא יודע להעריך במספרים, אבל כמו שיש תושבים שמביעים תרעומת מהכלבים המשוטטים, יש תושבים שמביעים תרעומת מהצבת כלובים. יש למועצה שמונה כלובים בבעלותה, שבעה מהם הושמדו על ידי תושבים. ככה שבסוף כל האירוע שבטיפול בכלבים, אי אפשר לעשות אותו בצורה פומבית שאולי היתה יוצרת שקט ומרגיעה חלק מהתושבים, כי ברגע שאנחנו מפרסמים כל דבר שאנחנו עושים אנחנו מזמינים ביקורת של אלה שמתנגדים.

אבי חדידה : מה לגבי רעל?

עודד רביבי : רעל כבר מזמן מזמן אסור, אסור את זה כבר המון שנים.

אבי חדידה : המצב שהיום עולה, לפחות ממה שאנחנו שומעים מתושבים, זה כבר גם כן מתקשרים אלי לפחות. אנשים שהם מתארגנים בצורה מה שנקרא יותר פיראטית, ואתה יודע הם אומרים את זה גם בגלוי גם בפייסבוק, שהולכים לרכוש רעל בצורה עצמאית ולפזר. זאת אומרת ההרגשה שלהם עזוב בצדק לא בצדק, אני לא נכנס לזה בכלל, ההרגשה היא שכרגע הנושא הזה הוא בתת טיפול, ולכן הם לוקחים את החוק לידיים. זה לדעתי מסוכן מאוד, ואנחנו צריכים אני לא יודע.

עודד רביבי : אז אבי אתה יכול כנבחר ציבור לשאול את עצמך, האם אתה עושה כדי להרגיע את הרוחות או כדי להתסיס את הרוחות.

- אבי חדידה :** שנייה.
- עודד רביבי :** בוא עזוב, אבי.
- אבי חדידה :** כדי לשמוע מה כן נעשה מה לא נעשה, מה מותר לנו מה אסור לנו.
- עודד רביבי :** אבי, הגישה הזאת. מה מותר לנו מה אסור לנו פרסמתי סטטוס מפורט באמצע יולי.
- אבי חדידה :** אבל זה לא יכול להישאר ברמת הסטטוס, עודד.
- עודד רביבי :** אף אחד לא אומר שזה ברמת הסטטוס, שאלת מה, רצית לדעת מה מותר מה אסור, פרסמתי סטטוס מפורט באמצע יולי בדיוק מה מותר לנו מה אסור לנו. הגישה הזאת שהמועצה לא עושה, והמועצה לא שומעת והמועצה לא מטפלת, היא זכותם של אנשים לחשוב. בפועל בעבר היו לנו תקופות עם הרבה יותר כלבים, והצלחנו לדלל אותם. אנחנו כרגע באיזה שהיא התקפה של להערכתנו שתי להקות ולא יותר מזה, לפי מה שאנחנו מזהים מבחינת המיקומים והדברים. יש תוכניות שהם ארוכות טווח, כל הנושא של הפחים המוטמנים זה לא רעיון שנולד היום, זה רעיון שאנחנו כבר מתגלגלים איתו ארבע או חמש שנים, מתוך הבנה שאנחנו צריכים לשפר את מערכת הפחי אשפה, כדי למנוע מכלבים להגיע למקורות המזון. אנחנו יודעים גם להצביע שהתופעה של הכלבים היא נודדת בין שכונות, היא לפני שנה היתה ברימון, לפני שנה וחצי היתה בגפן היום היא בזית.
- אבי חדידה :** היום היא בעיקר בזית.
- עודד רביבי :** בסדר, היא לא צמודה אף פעם לאף שכונה.
- אבי חדידה :** - - - שמגיע לדקל.
- עודד רביבי :** היא אף פעם לא צמודה לשכונה ספציפית, בגלל המבנה של אפרת. ואני אומר עוד פעם, השכנים של מיכאל היה לי תקופה ארוכה שהם היו מתקשרים אלי כל בוקר על תנועות של כלבים שנמצאים בגפן, וזה לא לפני הרבה זמן זה בשנתיים האחרונות. ברימון היה לנו להקה לפני שנה, אנחנו יודעים איך להשתלט על זה, זה לוקח זמן. אנחנו חייבים לענות בשקט, כי איפה שלא עובדים בשקט כמו שעבדו בבית שמש זה בסוף הגיע לבג"ץ.
- אבי חדידה :** אבל בסוף זה נפתר.
- עודד רביבי :** בסדר אז בוא אז אנחנו מטפלים בזה, ואנחנו עובדים על זה.
- דובר :** מה נפתר?

אבי חדידה : השאלה אם אנחנו יכולים להביא לוכדי כלבים?

עודד רביבי : גם לוכדי כלבים.

אבי חדידה : זה ריכוז מאמץ. שנייה.

עודד רביבי : בוא עזוב, הגישה הזאת שתושבי הזית רק הם סובלים היא מאוד יפה, והיא באמת

מעוררת המון סימפתייה. בסוף אני יודע להגיד היום שיש לי שתי להקות בזית, ואני

יודע להגיד שלפני שנה היה לי להקה ברימון, ולפני שנתיים היה לי להקה בגפן.

בסוף אני מטפל איפה שיש, אני לא שם עכשיו מלכודות ברימון כי אין לי עכשיו

כלבים ברימון, אני עושה עכשיו את ריכוז המאמץ על איפה שאני יודע שהכלבים

נמצאים, אני לא כל היום פועל בכל הישוב, אנחנו פועלים איפה שאנחנו מזהים את

הכלבים. אני אומר עוד פעם, אנחנו חייבים לעבוד בשקט. ריכוז מאמץ של לוכדים

הוא גם לא פשוט, כי גם הלוכדים צריכים בסוף לעבור תחת הפיקוח של

הוטרנירית, הם צריכים לקבל את אישורי ההפעלה של הוטרנירית. היה לנו פה

ניסיון רע עם לוכדים שבאו ניסו לעבוד והתייאשו והלכו.

אבי חדידה : אין שום בעיה של הוטרנירית על חוסר תקצוב?

עודד רביבי : עזוב אני לא אין פה שום בעיה, עזוב אני לא מתייחס בכלל לכל מה שכל אחד רוצה

להעלות בפייסבוק. אין שום בעיה של תקצוב, הגזבר לא אמר פעם אחת שאין לו

כסף בשביל ללכוד כלבים. הוטרנירית את רוב התקציב שלה היא בכלל לא ניצלה,

כי לא היה צורך להפעיל לוכדי כלבים, זה צורך שהתעורר בחודשים האחרונים.

והיה לנו בעיה לאתר לוכד שמוכן לבוא לעבוד פה, כי גם לבוא לעבוד באפרת זה

לא כזה אטרקטיבי כמו לעבוד בבית שמש, ובסוף זה שיקולים של מקום וזה. בסוף

בסוף בסוף אחד אנחנו מודעים, שתיים אנחנו מטפלים, שתיים אנחנו עושים את

המקסימום, ושלוש זה גם ייקח זמן, זה לא משהו שאפשר לבוא ולהגיד מבצע של

לילה אחד ואנחנו פותרים אותו. אנחנו מנסים גם דברים לא קונוונציונאליים,

אנחנו לא יכולים לפרט אותם ברמות פומביות. כי אני אומר עוד פעם, כל דבר

שאנחנו מפרטים את מי שהוא מרגיע הוא מצד שני הולך ומתסיס לי את מי

שמתנגד, ובסוף הפעולות לא אפקטיביות. אם אני עם שמונה הכלובים של המועצה

שבעה פורקו לי על ידי תושבים, זה לא כלבים שפירקו אותם, אנחנו רואים לפי סוג

הנזק.

אבי חדידה : ואין לנו יכולת לאכוף את זה מי שמפרק את זה פשוט לתפוס?

אבי חדידה : דבר ראשון צריך לתפוס אותו, דבר שני לא בכל מקום שאני שם את הכלובים יש לי כיסוי של מצלמות, כי אני בסוף שם את הכלובים איפה שאני רוצה ללכוד כלבים ולא איפה שאני רוצה ללכוד את בני האדם. וצריך לזכור, שבסופו של דבר המגמה שבה הכנסת הולכת, היא בלתת יותר ויותר זכויות לבעלי החיים ופחות זכויות לבני אדם. וזה תופעה שנפוצה בכל הארץ, בכל ישוב שהוא גובל עם שטחים פתוחים. זה חוזר על עצמו במקומות שיש משקים חקלאיים, אפילו במועצה האזורית גוש עציון יש נזקים עצומים ללולים של תרנגולות, יש אינסוף נזקים. אנחנו בגזרת אפרת עושים, ממשיכים לעשות, נגביר את התעשייה ונפתור את זה. צריך לזכור גם שזה בא בגלים, יש המלטה ואז יש לך את הגורים. ואני אומר עוד פעם, הגפן זה הדוגמה הכי טובה שיש לי שמה איך קוראים לו?

מיכאל דהן : קובלסקי?

עודד רביבי : לא, ליד קובולסקי.

יהודה שוויגר : בן לולו.

עודד רביבי : בן לולו.

יהודה שוויגר : ישראל שוורץ.

עודד רביבי : ישראל שוורץ.

יהודה שוויגר : אפי - - -

עודד רביבי : לא, לא, אלה בצד השני שם.

יהודה שוויגר : דוד אליהו.

עודד רביבי : דוד אליהו היה כל בוקר מתקשר, אומר לי באיזה שעה הוא התעורר בגלל הנביחות של הכלבים.

אבי חדידה : הם כבר תוקפים, עכשיו דווח מעכשיו של תקיפה היום בערב של כלב.

עודד רביבי : בסדר אז הרכב סיור יצא לשם, לא מצא לא את הכלב ולא את התוקף. אני לא יודע להתמודד עם המכשיר הזה, מכשיר שיודע להפיץ המון רעשים לטוב ולרע, ולפעמים אנשים גם מנצלים את הגל הזה ומפיצים דברים ולא חושבים על מה המשמעות. בסוף אני יודע שיש לי שתי להקות של כלבים, אני יודע שאנחנו צריכים לתפוס אותם, אנחנו עושים את המקסימום של לתפוס אותם. אין תרופות פלא. אתמול התקשר תושב הזית יש לו רעיון, אומר לי תשמע תשפוך אקונומיקה מסביב לפחי הזבל, נשמע יופי של רעיון. דיברתי היום עם לוכד כלבים, אומר לי

אסור לי לשפוך אקונומיקה כי אם אתה שופך אקונומיקה אז הם בכלל לא יבואו לכלובים, ולכוד אחר אמר לי את הכלוב אתה חייב לשטוף באקונומיקה. מה האמת הצרופה אני לא יודע כבר, אני יוצא מבולבל. עכשיו יש תושבים שהתנדבו ללכת ולהביא כל מיני מכשירים אלקטרוניים מחוץ לארץ שמשמיעים קולות צפצוף וזה, אנחנו פתוחים לכל ההצעות. בסוף אנחנו מחויבים לעבוד על פי חוק. תושב שרוצה לקחת את החוק לידיים, אני אפילו לא מאחל לו בהצלחה, הוא יצטרך לשאת בתוצאות, וזהו. אני לא יודע לפעול בדרכים שהם לא במסגרת מה שמותר. ולזכות הוטרנירית ייאמר שהיא מכירה את כל החוקים את כל תתי הסעיפים, היא מקפידה על הכל על הכל על הכל ואני אומר לה תודה, כי בסוף איפה שאנחנו נעשה קיצורי דרך אנחנו נחטוף. וזה שהיא מקפידה אז זה מקשה על החיים, אני לא אומר שזה עושה את החיים קלים.

דובי שפיר : במסגרת החוק אדם שהוא מותקף על ידי כלב או להקה או שרואה אדם ליד שמותקף, מותר לו להשתמש בנשק ולירות או ילד קטן?

עודד רביבי : אני הפקדתי את רישיון עריכת הדין שלי, אני לא יושב פה על תקן של יועץ משפטי, לא ידעתי שאנחנו נגיע לשאלות ותשובות בתחום המשפטי. אפשר להפנות שאילתא לעקיבא, ושעקיבא ייתן חוות דעת על זה, אני לא יודע.

דובי שפיר : ברמה שמחר סייר מגיע - -

עודד רביבי : דובי, פורץ לבית שנורה על ידי בעל הבית בתחושה של הגנה עצמית, אז יש אחד שישב בכלא על זה כי הוא רצח את הפורץ, ויש אחר שזיכו אותו כי הוא עשה הגנה עצמית. לא יודע מה להגיד לך, בסוף אנחנו רוצים לפתור את הבעיה הזאת, ואנחנו עושים את המקסימום לפתור את זה כמה שיותר מהר. זה לא דבר שאני יכול להגיד לכם שהוא בשליטה מלאה, ושעומדים לרשותנו כל האמצעים ואנחנו יכולים להפגז עם תותחים ולהרוג את כל הכלבים. לא. אנחנו מבינים שאנחנו פועלים במסגרת מאוד מאוד מוגבלות, עם המון המון מגבלות. משרד החקלאות מודע לבעייתיות שיש פה, ישבנו איתם בין יום כיפור לסוכות, התחייבו גם לעזור וגם לסייע, אני מקווה שאנחנו נראה תוצאות בזמן הקרוב.

דובי שפיר : יש לנו עדויות ברמת טיפול רפואי שבני אדם הותקפו?

עודד רביבי : לא. יש המון, יש המון סיפורים, יש המון סיפורים. הוטרנירית מחובתה מתחקרת כל אירוע כזה, בסוף אני לא חושב שיש לנו אירוע אחד של תקיפה ממש.

דובר : יש רק אחד שכלב שרט, אבל זה כלב בייתי ששרט מישהו.

עודד רביבי : לא, לא מכיר.

יהודה שווייגר : לא מכירים כי הם גם חייבים ללכת, יש הפניה של הווטרינרית שהם חייבים ללכת למשרד הבריאות כדי לקבל את הזריקה וכדי לזה. אנחנו לא מכירים משהו לא מהשנה או מהשנים האחרונות.

נעמה טל : בשולי מה שאמרת שני דברים קטנים שהם מתחברים, אחד דיברת על הנושא של ההטמנה שזה פיתרון ארוך טווח. הרבה מאוד פעמים שפועלי ניקיון שמפנים את הפחים משאירים אותם פתוחים, ונכון שאז הפחים ריקים והכל אבל.

דובר : זה גם מושך.

נעמה טל : זה גם מושך. עכשיו אני רוצה להתייחס אם זה הזמן לנושא של פינוי אשפה. אמרת שיש יותר מ-112?

עודד רביבי : 130.

נעמה טל : 130 מכולות. אני לא מכירה את הסבב שצריך להיות, אבל גם בפסח וגם בסוכות המצב היה שגם ביום שישי וגם בערב חג הראשון וגם בערב שבת, אני יודע שהיה חג שבת אבל זה תופעה שחוזרת על עצמה, שבעצם בחג ובשבת הפחים מלאים. השאלה אם זה משהו שאין מה לעשות ופשוט לא מצליחים לעמוד בו, או שיש אפשרות לעשות תגבור מסוים בזמנים האלה? כי זה גם מעבר לריח ולמפגע, אנשים זורקים כבר את הזבל בחוף וזה גם מזמין. בקיצור זה קשור ולא קשור. זאת אומרת זה בעצם שתי שאלות, אחת האם יש אפשרות לשפר את המצב בחגים ומועדים? ברור שעובדים וברור שזה לוקח זמן. אבל למשל ברחוב הגפן סתם ראיתי אז פינו רק ברחוב ראשון, מערב חג פינו רק ביום ראשון בצהריים.

אורית סמואלס : פינו גם במוצאי שבת.

נעמה טל : לשמה הגיעו.

דובי שפיר : רק אולי עוד להוסיף למה שהיא אמרה, כולנו יודעים שאת הפחים מרוקנים עזוב חג, ביום שישי מרוקנים בבוקר, נכון? חמישי בלילה?

אורי צדוק : חמישי. ביום שישי לא היה פינוי אשפה.

דובי שפיר : וכולנו יודעים שביום שישי בצהריים זה זמן שיא שכולם הולכים לזבל. זאת אומרת כיוון שאנחנו לא מפנים בשבת הבעיה היא כנראה לא הפינוי, אלא אם כן יש

אפשרות לפנות ביום שישי לפני הצהריים, זה מביא אותנו אולי למצב שבכניסת שבת לא נהיה מלא עד הסוף.

אורי צדוק : זה לא יעיל, מכיוון שאנחנו צריכים לפנות את כל הפחים.

עודד רביבי : תגיד כמה זמן לוקח לך לפנות 130 מכולות, בוא תתחיל את זה.

אורי צדוק : אז זהו אוקי, אז לפנות 130 מכולות זה יום עבודה, זה יום עבודה משש בבוקר שאנחנו נכנסים לעבודה.

עודד רביבי : אפילו חמש מתחילים כבר לפנות.

אורי צדוק : ולפעמים מקדימים עוד קודם, באזורים שפחות מיושבים אפשר עוד פחות להפריע לתושבים. אבל הם משש בבוקר מתחילים לפנות את האשפה, והם מסיימים לפנות את האשפה בארבע וחמש ולפעמים יותר מאוחר. לגבי פסח זה נדיר, יש לנו ארבעה ימים רצופים של חג שהיה שמה שלא יכולנו להשלים באמצע.

דובי שפיר : סוכות, היה חג ביום חמישי, שישי.

אורי צדוק : נכון.

עודד רביבי : סוכות היה פינוי ביום שישי.

דובי שפיר : חלקי, חלקי.

אורי צדוק : רגע.

עודד רביבי : דילגו על שלושה פחים ברחוב נצח ירושלים.

נעמה טל : בגפן לא פונה.

אורי צדוק : ברחוב הגפן היתה.

עודד רביבי : היה אחד שלא פונה.

אורי צדוק : נכון.

עודד רביבי : אחד פונה אחד לא פונה אחד פונה, עברנו את כל הפחים, תאמיני לי את הכל ראינו. לא, רבותיי בואו אני התעסקתי, נעמה, אני התעסקתי עם זה באופן אישי ביום שישי למה זה הטריף אותי, גם ברימון לא פינו את כל הפחים. בסדר. דרך אגב חג ראשון היה תקלה בין חג לשבת, חג שני כבר לא היתה תקלה, למה? כי אורי חטף ממני על הראש. וסמכנו על פיקוח של מישהו מסוים שנתן וי ואמר פינו את כל הפחים, ואני אומר לו איך אתה אומר לי פינו את כל הפחים? את הפח הזה לא פינו, את הפח הזה לא פינו, ואת הפח הזה לא פינו, ואמרתי לו בדיוק איזה פחים לא פינו. אז בחג השני כבר לא הייתי צריך להעיר פעם נוספת ופינו את זה. במוצאי

ראש השנה התחלנו פינוי במוצאי שבת, כי היינו אחרי שלושה ימים שלא יכולנו לפנות את זה. ואני לא אגיד לכם שלא היתה הווה אמינא ללכת לשאול את הרב ריסקין, אם אנחנו יכולים לעשות פינוי זבל עם הערבים או על בסיס הערבים גם במהלך ראש השנה.

דובר : אוכל נפש.

עודד רביבי : אוכל נפש. החלטנו שזה כבר יביא יותר מידי כותרות ואנחנו לא רוצים את זה, אבל היתה הווה אמינא ללכת לשאול שאלה אם אנחנו יכולים לעשות את זה. תראו אבל גם בסוף צריך לזכור משהו אחד, יש משהו בדפוס התנהגות של תושבים, שזה עניין של חינוך. לא יכול להיות שמבקשים פינוי גם וגרוטאות לעשות ביום חמישי וביום שישי, ואנחנו עושים לחומרה איסוף נוסף ביום שישי בבוקר, וביום שישי בצהריים אנשים מתחילים להוציא לנו מקררים, מכונות כביסה, ואת כל הדברים שהם רצו להוציא מהבית לכבוד שבת, אז בסדר אז הבית נקי והרחוב מטונף. כלומר בסוף גם יש שעה מסוימת שאני חייב לשחרר את העובדים הביתה. ואנחנו נתקלים כל פעם שאנחנו עושים מבצעים כאלה ובטח סביב החגים היותר משמעותיים, בתופעות שאחרי שעשינו עוד ויש ועוד ויש ועוד ויש. דרך אגב גם סוכות וגם פסח בכלל לא פינינו את זה למזבלה, זרקנו את הכל בשוויקי באורות יהודה, כדי לקצר את הזמן נסיעה, ושמה הפכנו את זה למזבלה, שם פינינו את המשאית שם פינינו את הגזם את הגרוטאות, כדי לקצר את הנגלות שאפשר לעשות את זה כמה שיותר. ובסוף אתה הולך לבית הכנסת, ואתה רואה מישהו שזרק את המכונת כביסה דקה לפני שבת וזה מעצבן.

דובי שפיר : אני לא מדבר על הסוגיה הזו שאתה צודק פה, סוגיה בלתי פתירה ברמה של המועצה, ואנחנו מועצה. אני שוב חוזר על ימי שישי, האם יש דרך בין אם יש מקום להוסיף פחים עד שנגיע לפחים מוטמנים, ובין אם לפנות פינוי נקודתי על פחים שיודעים מניסיון שבכניסת שבת הם כבר?

עודד רביבי : אז דובי אז פחים נוספים אנחנו לא הולכים לעשות, בטח לא בהשקעה של הנקודה הזאת כרגע, שאנחנו כבר רואים את האור בקצה המנהרה סוף כל סוף של הפחים המוטמנים, זה סתם לקחת את הכסף ולזרוק אותו. גם במצוקת החניה הקיימת, זה אומר לקחת לתפוס עוד מקומות חניה, שגם זה לא יטיב עם התושבים. לעשות ריכוז מאמץ של פינוי, אני חושב שאורי למד את הלקח, הוא כבר יודע למפות את

הפחים שהם יותר עמוסים שאותם צריכים או לפנות ראשונים או לפנות בדקה האחרונה, כדי שלא נגיע למצב של העומס. ועם כל זה כן אנחנו בסוף מגיעים למצבים שיש איזה שהוא שמחה באיזה שהוא בית כנסת, והם מפוצצים לנו את הפח באותה שבת ולא תכננו את זה. אירוע הפחים הוא ידוע.

דובי שפיר : שוב אני לא מדבר על מה ששמים בשבת, אני מדבר על יום שישי שעה לפני שבת, אתה רואה שהוא כבר מלא כי כולם מוציאים את הזבל בשישי בצהריים.

דורון כהן : יש בעיה קבועה בזית שמן שמה, הפחים שמה קבוע כל שישי - - -

עודד רביבי : בסדר בואו ברגע שאנחנו נגיע למצב של 30 פחים מוטמנים, אנחנו יכולים לעשות שיטת איסוף גם של הפחים המוטמנים במקביל לפחים הזה, זה יפנה לנו את חלק מהצפרדעים במקומות שבהם הבתים.

דורון כהן : זה שני צוותים או צוות אחד נוסע?

עודד רביבי : יש משאית זבל רק אחת, אבל המשאית שתפנה את המוטמנים יכולה לפנות גם את הזה.

אורי צדוק : נכון, אז יהיו בעצם שתי משאיות.

דורון כהן : יהיו שני צוותים?

אורי צדוק : יהיו שני צוותים.

עודד רביבי : כן.

אורי צדוק : לטמונים הוא חייב את המנוף.

עודד רביבי : ואז זה יקצר לנו את זמן האיסוף, כי היום 130 פחים הוא לא מצליח כמעט ביום אחד, הוא מתחיל בחמש בבוקר, וכל פעם אנחנו משנים את המיקום של החמש בבוקר עד שהתושבים מתחילים להתלונן ואז אנחנו עוברים לרחוב אחר להתחיל בחמש בבוקר, כי זה שעון מעורר לא סימפטי. עוד משהו אורי?

אורי צדוק : אני מתחבר לדברים שלך, אנחנו עושים עבודה והיא עבודה.

מיכאל דהן : בסך הכל הכללי אנחנו מרגישים שאפרת נקייה וזה צריך להגיד ברוך ה', ויש פה, ואת המעט שאנחנו באמת מרגישים הנה עכשיו שמענו ובה מה שאנחנו נטפל.

אורי צדוק : אז אני רוצה לסיים במה שסיימתי עם החבר'ה שלי, שלפעמים אנחנו מרגישים כמו האדם הראשון – "בן זומא אומר כמה יגע האדם הראשון עד שמצא פת לאכול, חרש, וזרע, וקצר, ועמר, ודש, וזרה, וברר, וטחן והרקיד, ולש, ואפה ואחר כך אכל, ואני תושב משקים קום ומוצא את כל אלו מתוקנין לפני".

ישיבת המועצה המקומית אפרת - מס'
16.10.17

עודד רביבי : תודה רבה אורי.

דובר : חזק וברוך.

תב"רים

עודד רביבי : כן שרון אישור תב"רים.

שרון הורביץ : אישור תב"רים. אנחנו רוצים להעביר כסף, יש לנו קרן של שיקום צנרת שזה

שלושה מיליון 794, אנחנו רוצים להעביר 300 אלף שקל לפרויקט ה- קר"מ, הקריאה מרחוק לפי המונים. זה לא מדובר על התושבים הוותיקים, זה מדובר על התושבים החדשים. הכסף הגיע לקרן אנחנו קונים בזה שעונים חדשים, אנחנו מבקשים להגדיל את הקרן ב- 300 אלף שקל. זה דבר אחד. דבר שני בסדר יום שקיבלתם, אנחנו מבקשים את רשותכם להעביר סכום של מפעל הפיס. אנחנו עד 2018 כולל 2018, 2018-17-16 מתעדים כסף שעומד לזכותנו במפעל הפיס על סך כמיליון וחצי שקל, לטובת המרכז ספורט פלוס בריכת השחייה בזית. אנחנו קיבלנו רשות הסכמה ממפעל הפיס לתת לנו מקדמה, זאת אומרת לעגם לנו גם את שנים 2019 ו- 2020, זאת אומרת עוד מיליון שקל, להעביר שתיים וחצי מיליון שקל לפרויקט הבריכה. אנחנו צריכים הסכמה שלכם, כדי שנוכל לפנות למפעל הפיס בדבר הזה. וזאת בנוסף להלוואה שאושרה במועצה כבר לטובת מרכז הספורט ועכשיו אנו עומדים בפני מימושה מבנק המזרחי בסכום של 7,500,000 ש"ח.

דובר : עוד פעם.

שרון הורביץ : לאגם ולשריין את הסכום שמגיע לנו ממפעל הפיס לשנים 2019 ו- 2020, כ- 500 אלף שקל לשנה, בנוסף להלוואה.

עודד רביבי : מפעל הפיס כל שנה עומד לנו סכום קבוע, כשאנחנו עושים פרויקטים גדולים אנחנו מבקשים לאגם את הסכומים, כמו שעשינו בבנייה של אולם הספורט באורות עציון בנים אגמנו שם 3 או 4 שנים של מפעל הפיס. מפעל הפיס הולך להיות בפני חילופי גברי, עוזי דיין צפוי לסיים את תפקידו, ולכן הוא המליץ לרשויות בואו תבקשו את הקדמת המימון לשנים הקרובות. אתה מקבל מפתח לפי מספר התושבים, אנחנו לא הולכים להיות מקופחים. כלומר מה שהוא יכול לתת לנו עכשיו זה לפי מפתח התושבים של היום, מחר מפתח התושבים גדל אנחנו נהיה זכאים להפרש. מאחר ויש לנו פרויקט שעומד בקריטריונים של מפעל הפיס למה שאפשר להביא את

הכסף, וזה חוסך לנו חלק מהכסף שהיינו צריכים לקחת בגינו הלוואה, אז אנחנו מבקשים לאגם את המשאבים האלה עד 2020, ולפנות למפעל הפיס לאגם את המשאבים האלה.

מיכאל דהן : רק שיביאו את הכסף זה הכי חשוב.

שרון הורביץ : יש מתנגדים?

מיכאל דהן : מה פתאום מתנגדים, מקבלים כסף.

דובי שפיר : קיבלנו על זה חומר אני לא זוכר?

שרון הורביץ : זה בסדר יום.

עודד רביבי : אז גם התב"ר מאושר גם מפעל הפיס. מאחר ואורי נתן סקירה מקיפה, אז אנחנו ביקשנו גם מיוסי וגם ממשה לדחות את המצגות שלהם לשיבה הבאה. בגדול לי יש על השולחן הזמנה ליסוע לווינגטון, לכנס של ה-IAC בשבוע הראשון בנובמבר, אם אני אסע אז זה סדר גודל של 24 שעות במימון מלא של מועצת ישי"ע. לא מתחשק לי ליסוע, בטח שלא לזמנים כאלה ולא למרחקים כאלה, אבל ביקשו ממני שאני אשא שם דברים, אז אני מנסה להשתחרר מזה, אבל אם אני נוסע אז מחובתי לדווח. אני מקווה נעשה את כל המאמץ כדי לא ליסוע, ואז זה יהיה הכי פשוט. עד כאן, שאלות? תודה רבה לילה טוב חורף טוב.

הוקלט ותומלל ע"י חבר המתרגמים הבינלאומי

מאשר: _____

עודד רביבי